

வளியீட்டு எண் : 323.

சிவநாயகம்

தருக்கசங்கிரகம்

தருக்கசங்கிரகத்திலை என்னும் உறையுடன்

சிறுவாவடு துறை ஆதினம்

1983

ஈ
சிவமயம்

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துத்
திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய
பூநி மாதவச்சிவஞானயோகிகள்

199-வது குருபூஜை விழா மலர்
உருத்ரோத்காரி - சித்திரை - ஆயில்யம்

21—4—1983

ஸ
சிவமயம்

தருக்கசங்கிரகம்

தருக்கசங்கிரகத்திபிகை

என்னும் உடையுடன்

மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் :
திராவிடமாபாடியகர்த்தர்
ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான யோகிகள்

ஸ்ரீ நமசிவாயழுர் த்தி அச்சகம்
— திருவாவடுதுறை —

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

வ
சிவமயம்

திருக்கசங்கிரகத்திலை

திருக்கசங்கிரகத்திலை

என்னும் உரையுடன்

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக பரமாசாரிய சுவாயிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி
வெளியிடப்பெற்றது.

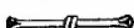
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

உட்பொருள்

1. மன்னுரை
2. வரலாறு
3. தருக்கசங்கிரகம்
தருக்கசங்கிரகதீபிகை
4. அருஞ்சௌற்பொருள்கள்

४२
சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞான
போதனேறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சுந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாசிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
கயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
கீழே தழைக மாதோ.
— ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகின்.

७
சிவமயம்
தருச்சிற்றம்பலம்

முன் நூற்றை

—०१५०—

அற்கவெப்பற்றிய ஆழந்த ஆராய்ச்சியே தர்க்கம் எனப் பெறும். இதனை மனத்தின் மருங்தென்றும் விஞ்ஞானங்களுக்கு விஞ்ஞானமென்றும் அறிவின் விளக்கமென்றும் பலவகையில் அறிஞர் பாராட்டுவர். தர்க்கம் : பொருள்களை முடிவு செய் வதற்கு இன்றியமையாத கருவியாமென நம் முன்னேர் நெடுங் காலத்திற்கே முன்பே கண்டனர். வைசீக நூல்களாகிய மீமாங்கச, நியாயம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம் என்னும் ஆறாண்டு நியாயமும் வைசேடிகமும் தர்க்கமென்னும் பொதுப்பெயரால் வழங்கப்பெறும்; இவை முறையே கௌதமர், கணைதர் என்னும் முனீவர்களால் செய்யப் பெற்றன. நியாயநூல் ஒங்கு பிரிவுகளையுடையது. இதிலுள்ள நூற்பாக்கள் ஒங்குநூற்று முப்பத்தொன்பது. வைசேடிகநூல் பத்து பிரிவுகளையுடையது. இதிலுள்ள நூற்பாக்கள் 373.

பொருள் :

இனி நியாயசாத்திரம் பதினாறு பொருள்களையும் வைசேடிக சாத்திரம் ஏழு பொருள்களையும் நிருபணம் செய்யும். நியாய நூலில் கூறப்படும் பிரமாண முதலிய, பொருள்களாவன:— பிரமாணம், பிரமேயம், ஜயம், பிரயோசனம், திருட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, ஏத்தவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகத்தானம் என்பன (16). வைசேடிக நூலில் கூறப்பெறும் பொருள்களாவன:— திரவியம், குணம், தொழில், சாதி, விசேடம், சமவாயம், இன்மை என ஏழுவகைப்படும். இவற்றின் இலக்கணம் இங்கு லுள்கூறப்பெற்றுள்ளது.

மேலே எறிந்த கல் கிழேவிமும் என்பதும்; காந்தம் வடத்திசைஞாக்கி சிற்குமென்பதும், ஸிலம் உருண்டை வடிவினாது என்பதும்; இருள் ஊற்றுணர்ச்சியின்றி உருவழுடையதென்றும்; மக்கள் மனவுணர்வுடையர் என்பதும் இயல்பாகவே அமைவன. ஆயினும் அவற்றைச் சிறப்புவகையால் நூல்வாய்லாக வெளிப்படுத்துவதுபோல, பொருள்களின் இலக்கணமும் பிரமாணமும் இயல்பாகவே அமைவன, ஆயினும்

அவற்றைச் சிறப்புவகையால் கெளதமரும் கணுதரும் நூல் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினர்.

அளவை :

இனி, தருக்கம், நியாயம், அளவை, ஏரணம், எண், எண்பன ஒருபொருட்களாவி. தருக்கநூல் உணர்ச்சி (சொல்) இலக்கணநூல் உணர்ச்சி இல்லாதாருக்கு அமையாது.

“ ஆற்றின் அளவற்றித்து கற்க அவையஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு – குறள் 725.

என்னும் திருக்குறளுக்கு உரை வரைந்த பரிமேலழகியார் “ சொல்லிலக்கண நெறியானே அளவை நூலை யமைச்சர் உட்பட்டுக்கற்க ” எனக்கூறி அளவைநூல் சொல்நூல் கற்றே கற்க வேண்டுதலின் அதற்கு அஃது ஆறெனப்பட்டது. அளக்குங்கருவியை அளவு என்றார். “ஆகுபெயரான், என விளக்கும் கூறியமை காண்க. “ ஏரணம் காணேன்பர் எண்ணர் ” எனத் திருக்சிற்றம்பலக் கோவையைப்பற்றி அபியுத்தர் கூறிய செய்யுளில் ஏரணம், எண் எண்டன அளவை நூலைக் குறிக்கு மெனக் குறிப்பிடுவர். “எண்ணெண்முத் திகழேல்” “எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும் ” என, ஒளவையாரும், “எண் ணெண்ப ஏனை யெழுத்தெண்ப இல்லிரண்டும் கண்ணெண்ப வாழும் உயிர்க்கு ” என வள்ளுவருங்கூறுவர். இங்கு ‘எண்’ என்பது தருக்கநூலைக் குறிக்கும்

மேல்புலப் பேரறிஞர்களுள் அரிஸ்டாட்டில் முதலியோர் கூறும் தருக்கமும் இந்தியாட்டுப் பேரறிஞர்கள் கூறும் தருக்கமும் பெரிதம் வேறுபாடுடையன. அவற்றின் அமைப்பு முறையும் ஆட்சிமுறையும் அடிப்படையிலிருந்தே மாறுபாடுடையன. இந்தியாட்டில் தருக்க நூல்கள் பல்வேறு காலங்களில் வளர்ந்துள்ளன. வடாநாட்டில் கி. பி. 1098-1150-ல் கங்கேசர் இயற்றிய “தத்துவ சிந்தாமணி” என்னும் நூலே மிகச் சிறந்த நூலாக விளங்குகிறது.

தமிழில் அளவை நூல்கள் :

தமிழ்நாட்டில் காஞ்சிபுரம் தருக்கநூற் பயிற்சிக்குச் சிறந்தவிடமாக ஒருகாலம் விளங்கியது. சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவரான மதுரைக் கூலவாணிகள் சாத்தனார். தாமியற்றிப்

மணிமேகலையில் அதன் இறுதிப் பகுதியில் தருக்கநூல் கருத்துக்களைச் செந்தமிழில் திறம்பெற விளக்கியுள்ளார். சந்தான குரவருள் நான்காமவர் உமாபதிசிவனார். அவர் இயற்றிய சிவப்பிரகாசம் என்னும் நாலில் “புகலளவைக்கு அளவாகி” என்று குறிப்பிடுவர். இரண்டாமவராக விளங்கியவர் அருணீஷ் சிவாசாரியார், அவர் இயற்றிய சைவசமய சாத்திரம் சிவஞானசித்தியார்.

சிவஞான சித்தியார்:

இது பரபக்கம் சுபக்கம் என்னும் இரு பகுதிகளையுடையது. அவற்றுள் சுபக்கம் என்னும் பகுதியின் தொடக்கத்தில் பதினான்கு செய்யுள்களால் “அளவையியல்” எனும் ஒரியல் அமைந்துள்ளது. சிவஞான சித்தியாருக்குப் பலவுரைகள் இருப்பினும் இப்பகுதிமட்டும் இன்றுவரை பெரிதும் தெளி வில்லாத பகுதியாகயிருங்கு வருகிறது. சிவஞான சித்தியாரைப் பாடமாக நடத்துபவரும் இதனை விடுத்து மேற் செல்வதை பழக்கமாக்க கொள்கின்றனர். பயில்வாரிமானுக்கர், அப்பகுதிகளை நாலிலிருங்கு அப்புறப்படுத்துகின்றனர். இங்கிலை வருங்கத்தக்கது. இதற்கு ஓர் பரிகாரம் (வழி) இன்றளவும் செய்யப்பெறவில்லை. இதனை ஓரளவேனும் தெளிவுபடுத்தல் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். தமிழில் கருவி நூல்களைப் பயில்பவர் மெய்யுணர்வுத்துறையில் பயில்பவர் பலராவர்.

தமிழில் அளவைக் கருத்துக்களை விளக்கியமைந்த கலீப் பாடல்கள் தமிழ்நூல் உரைகளில் காணப்பெறுகின்றன என்பர் டாக்டர் உ. வெ. சாமிநாத ஐயர் (தமிழ் அன்றும் இன்றும்) நூலாசிரியருள் தொல்கால்காப்பியனார் ‘எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலுமுரித்தே’ என்றதனால் அருத்தாபத்தி (பொருட்பேறு) அளவையையும் இயற்கைப் பொருளையிற்றெனக் கிளத்தல் என்றதனால் ‘சம்பவ’ அளவையையும் பிறவற்றையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருவள்ளுவர் முதல் செய்யுளிலேயே உவமை யளவைக் குறித்துள்ளார். உரையாசிரியர்களுள்; சேனுவரையர் பரிமேலழகர் போன்றேர் அளவைக் குறிப்புக்களையிருத்தியும் விளக்கியுள்ளார். சிறப்பாகச் சேனுவரையர் தம் உரையையே அளவைநூல் முறைப்படி அமைத்துள்ளார். பரிமேலழகியார் அளவைகளாவன:-

பொறிகளாற் காணுவத் காட்சியும், குறிகளான் உய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாசிய ஆகமமும் என மூன்று ஒப்புப் பற்றியுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாருய இன்மையும் என இவற்றைக் கூட்டி ஆறு என்பாரும் உளர். இவையும் ஒருவாற்றுன் அவற்றுள் அடங்குதலின், மூன்று என்பார் எனவே பொருள்; அளவைகள் பற்றிய நூல்களையும் அவற்றின் வழிநூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அன்னம்பட்டர் என்பார் 17-ஆம் நூற்றுண்டில் தருக்க சங்கிரகமென்னும் நூலையும் அதனுரையாகத் தருக்க சங்கிரக தீபீகையென்னும் அன்னம்பட்டையெம் என்னும் உரை யினையும் எல்லோரும் எளிதின் உணர்தற்பொருட்டு இயற்றி யருளினார். தீபீகை—விளக்கம்.

பின்னர் தருக்க சங்கிரக தீபீகைக்கு பலவுரைகள் எழுந்தன. அவை அனுமதியம், நீலகண்ணையம். முகுந்தபட்டையம் முதலிய பல வாகும். இவை உரைக்கு உரையாகும். பின்னர் தருக்க சங்கிரகத்திற்கு சியாயபோதினி, பதசிருத்தியம் முதலிய உரைநூல்கள் எழுந்தன. இவையாவும் வடமொழி யில் உள்ளவை. தருக்க சங்கிரகம், தருக்க சங்கிரகத்தீபீகை என்னுமிரண்டையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளியவர்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத் திராவிடமாபாடிய கர்த்தராசிய ஸ்ரீமாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் ஆவார்கள். இவ்வாதினத்தில் இப்பொழுது இருபத்து மூன்றுவது குருமகா சங்கிதானமாக எழுந்தருளிச் சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்தும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம் இந்நூல் ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகளது 199-ஆம் ஆண்டுக்குருபுதை விழா மலராக மலர்கின்றது.

இப்பதிப்பில் தருக்கநூல் பற்றிய குறிப்புகளும் மொழி பெயர்ப்பாசிரியர் வரலாறும் நூலும் உரையும் அருங்சோற் பொருளும் சோதன அநுபங்தமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சங்கிதானம் அவர்கள் சிவஞான சுவாமிகள் அவதாரத்த விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் தோன்றிய பெருமை யுடையவர்கள், தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களிலும் சைவசித்தாந்த நூல்களிலும் நல்ல பயிற்சிபெற்றவர்கள். திருமுறை, ஞானசாத்திர நூல்களின் அருங்கருத்துகளையாவரும் எளிதின் உணர்ந்து நல்வாழ்வு பெற்றின்புற

வேண்டும் என்ற அருள் உள்ளம் வாய்ந்து விளங்குபவர்கள். ஆதீனச் சம்பிரதாயங்கள் முறையாகக் காக்கப்படவேண்டும் என்பதில் ஆழ்ந்த கருத்துடைய இவர்களது அருளாட்சியில் ஆதீனப் பணிகள் சிறந்தோங்குதல் ஒருதலே.

அடியேலை இச்செயலில் பணிகொண்டு அருள்வழங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் திருவடி மலர்களை என்றும் வழுத்துகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறை, }
10—4—83. }

சித்தாந்தப் பேராசிரியர்,
மு. சந்தரேசம் பிள்ளை,
ஆதீன வித்துவான்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்

மொழிபெயர்ப்பாளியர்வரலாறு:

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்

ஆசிரியரது பிள்ளைத் திருநாமம் முக்களாலிங்கர் இவரது தீட்சாநாமம் சிவஞானமுனிவர் தவத்தான் மிக்கோருடைய சூழலில் தலைமை பூண்டொழுகி வந்தனமயின் இவர் யாவரா னும் மாதவச் சிவஞானமுனிவர் எனக்கொண்டாடப்பெற்றார். சிவஞானிக்டு உரியதாகிய இலக்கணங்கள் எவற்றினும் குறைவற நிறைந்து இவர் ஞானயோகியாகவே விளங்கின மையான் இயல்பாகப்பெற்ற தீட்சாநாமமே காரணத் திருநாம மாகவும் சிறந்ததாகலின், இவர்களை ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் எனச் சங்கிதானங்களும், தம்பிரான் கூட்டத்தினரும் வழங்கிவந்தனர். ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனர் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதத்துக்குத் தமிழில் பேருரைகண்ட பெரியார் இவராகலின், திராவிட மாபாடியகாரர் என அறிவுடையுலகம் இவரை அழைப்பதாயிற்று. ஆதீனத்தில் உள்ள அனைவரும் ‘ஆதீன குலதெய்வம்’ என இவரைப் பாராட்டினர்.

இவர் பண்ணட நற்றவத்தால் தோன்றிப்பரமைப்பத்து பண் னும் நல்ல குடியிலே அவதரித்துத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தில் மிக இளமைப் பருவத்திலே வந்துடுத்துத் தீட்சை முதலீய யாவும் பெற்றுச் சிறந்தனர். அகத்தியமுனிவர் வரத்தால் இவர் தோன்றியவராதவின், மிக எளிதாக வட மொழிக்கடலும், தென்தமிழ்க்கடலும் நிலைகண்டு உணர்ந்தனர். தங்கைதயார் ஆனந்தகூத்தர். தாயார் மயிலம் மையார். இவருக்கு ஒரு சகோதரர் உண்டு. சிறியதங்கைதயார் நமச்சிவாயக் கவிராயராவர். அவர் சிங்கைப் பிரபந்தங்கள் பலவற்றைச் செய்து புகழ் பெற்றார். ஏழு தலைமுறைகளில் தெய்விகப் பெரும் புலமை யுடையதாக இவர் குடும்பம் விளங்கியது. இவர்கள் சங்கதியார் இன்றும் நல்ல கல்வியறிவு உள்ளவர்களாகவே விளங்க வருகின்றனர்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகளுடைய ஞானசாரியர் பேருர் - வேலப்ப தேசிக மூர்த்திகள். இவர்கள் பத்தாம் பட்டத்து வேலப்ப தேசிக மூர்த்திகள் காலத்தில் சின்னப்

பட்டத்தில் இருந்தபடியே பேரூரில் சிவபரிபூரணம் பெற்றனர். (பேரூர் - வேலப்பதேசிகர் அருளிய தூல் ‘பஞ்சாக்கரப் பங்கிரூடை’ என்பது. அந்நால் பண்டாரசாத்திரம் பதினாண் கனுள் ஒன்றாம்.) பேரூர் - வேலப்பதேசிகருக்குப் பின்னர் மற்றொரு வேலப்பத் தம்பிரானைச் சின்னப் பட்டத்தில் இருந்தினார்கள், இவர்களே 11-ஆவது பட்டம் வேலப்பதேசிகருத்திகள். இவர்கள் திருப்பெருந்துறையில் சிவபரிபூரணம் அடைந்தனர்.

இனி, தீராவிட மாபாடியகாரராகிய இந்நாலாசிரியர் மாணுக்கர்களில் இலக்கணம் - சிதம்பராதமுனிவர் திருச்சிற் றம்பல தேசிகரிடத்தில் சிவதீட்சையும், கைவசங்சியாசமும், சிவஞானேபதேசமும் பெற்றனர். இராமநாதபுரம் சோமசுந்தர குருவும் இந்த ஞானசாரியரிடத்திலேதான் உபதேசம் பெற்றனர். கவிராசங்கல - கச்சியப்ப முனிவரும், தொட்டிக்கலை - மதுரகவி - சுப்பிரமணிய முனிவரும், 12 ஆவது மகாசுந்திதானம் திருச்சிற் றம்பல தேசிகர் பெரிய பட்டத்திலிருந்து சிவாகம ஆராய்ச்சியையே தம் பொழுது போக்காகக் கொண்டிருந்தமையாலும், சிவானாந்த நிட்டையிலிருந்தமையாலும் அப்போது சின்னப் பட்டத்தில் உள்ள அம்பலவாண தேசிகர் பால் கைவசங்சியாசமும் சிவஞானேபதேசமும் பெற்றுக் கொண்டனர்.

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள்பால் மாணுக்கர்கள் யாவரும் இடையருத் பேரன்புகொண்டு மிக அச்சத்துடன் ஒழுகிவங்களார். மகாசுந்திதானங்களும் பேரருளுடன் நடத்திவந்தனர். தீராவிடமாபாடியம், 11-ஆவது பின் வேலப்பதேசிகருத்திகள் பெரிய பட்டத்திலும் 12 ஆவது திருச்சிற் றம்பல தேசிகருத்திகள் சின்னப் பட்டத்திலும் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது. தீராவிட மாபாடியத்தைக் காஞ்சிபுரத்திலே சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்தபோது எழுதி முடித்தார்கள். பின்பு சிவஞானபோதத்துக்குச் சிற்றுறையும், சிவஞான சித்தியாருக்குப் பொழிப்புறையும் செய்தருளினர். இளம் பருவத்திலேயே மாணவர்கள் சிவநெறியில் வாழுவேண்டிப் பிரபந்தங்கள் பலவற்றையும் செய்தார்கள். சிவதத்துவ விவேகம், தர்க்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டியம் முதலியவற்றையும் மொழிபெயர்தருளினார்கள். நன்னாலுக்குப் புத்தம்

புத்துரை, இலக்கண விளக்கச் சூருவனி, தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தி. முதற்குத்திர விருத்திகளும் செய்து இலக்கண நூட்பங்களையெல்லாம் நன்கு தெளிவுபடுத்தினர். சிவஞான போதம் திராவிட மர்பாடியத்துக்கு மிக இன்றியமையாத இலக்கண இலக்ஷிய தர்க்கநூல் உணர்ச்சிகள் பெற வேண்டு வதற்கு ஆவனவெல்லாம் திருத்தமாகச் செய்து முடித்துப் பெரும் புகழ்ப்படைத்தனர். சில கண்டன நூல்களையும் இவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

எல்லாவற்றுமூலம் சிறப்புற்று விளங்கிச் சிவானுடை கைவாந்த இவர்கள் திருவாவடுதுறையிலே ஒரு சித்திரைமாத ஆயிலியாளில் சிவபரிபூரணம் எய்தினர்.

“ மன்னும் விசுவா வசவருடம் மேடமதி
உன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம் – மன்னும்
திருவாளன் எங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்கு தீனம் ”

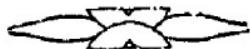
என்னும் வெண்பா சுவாமிகள் சிவபரிபூரணமான நாளை உணர்த்தும்.

இவர்களைப் பிரிதலாற்றுத் தொட்டிக்கலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர் ‘நினைத்தால் சகிக்கப்போமோ’ என்னும் பாடலால் தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தினர். அன்றியும் அவர் தொட்டிக்கலையில் சுவாமிகளுடைய திருவுருவத்தை அமைத்துப் பூசித்து வழிபட்டார்.

கருணையொழி திருமுகத்தில் திருத்தீற்று நுதலும்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனுர் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்கள் அகலாத ஞானமே வடிவாம்
வளர்துறைசைச் சிவஞான மாழுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபொழுதும் நீங்காமல் எமதுளத்தில் சிரத்தில்
ஒதிடுநா வினில் என்றும் உன்னிவைத்தே உரைப்பாம்.

திண்ண இன்பச் சேவடியுந் திருவிழியும்
திருமார்புஞ் செல்வக் கையும்
நண்ணு மன்பர்க் கருள்கருணைத் திருமுகமும்
பசங்குழவி நடையே யாகிப்
புண்ணி யத்தின் பொனிவாகி யற்புதக்கோ
லக்கொழுந்தாய்ப் புலைநா யேற்குக் .
கண்ணை விட்டு நீங்காத சிவஞான
சற்குருவே ! கருணை வாழ்வே !.

இவை இவர் பாடிய தோத்திரப் பாடல்கள்,

வரலாறு

வைசீக்காத்திரம் மீமாஞ்சை, சியாயம், வைசேடிகம் சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம் என ஆரூம். அவற்றுள், மீமாஞ்சை சைமினிமுனிவரானும், சியாயம் கெளதம முனிவரானும், வைசேடிகம் கணுத முனிவரானும், சாங்கியம் கபிலமுனிவரானும், யோகம், பதஞ்சலி, முனிவரானும், வேதாந்தம் வியாச முனிவரானும் குத்திராருபமாகச் செய்யப்பட்டன. அவை தரிசனம் எனவும் பெயர்பெறும். கெளதமழுனிவர் அக்கபாதர் எனவும் பெயர்பெறுவர்.

அவற்றுள், சியாயம் வைசேடிகம் என்னும் இரண்டும் தருக்க நூலெனப்படும். இவற்றையும் இவற்றின் வழிநூல் களையும் வியாக்கியானங்களையும் நன்கு உணர்ந்த மகாபண்டிதராகிய அன்னம்பட்டர் ஏறக்குறைய இருநூற்றிருபது வருடத்துக்குமுன் ‘தருக்கசங்கிரகம்’ எனப் பெயரில் ஒரு நூலும் அதற்குத் ‘தருக்கசங்கிரக தீபிகை’ எனப் பெயரிய ஒரு வியாக்கியானமும் இயற்றினர். இவ்வண்ணம் பட்டர் தெலுங்கர். இவர் மாபாடியத்துக்குக் கையடர் இபற்றிய வியாக்கியானத்துக்கு உரையுஞ்செய்தனர்.

இத்தருக்கசங்கிரகம் சிறுவரும் எளிதில் உணரும் பொருட்டு மிகச் சுருக்கிச் செய்யப்பட்டமையால், யாண்டும் தருக்கநூல் கற்கப்படுவோர் யாவரும் முன்னர் இதனையே கற்கின்றனர். இதற்குப் பல வியாக்கியானங்கள் உள், அவற்றுள்:-

1. தருக்கசங்கிரக தீபிகை:- இது நூலாகிரியராலே செய்யப்பட்டது. இதனை அன்னம்பட்டையம் என வழங்குவர். இது தருக்கசங்கிரகத்துக்குச் செய்யப்பட்ட வியாக்கியானங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் மிக அரிதினுணர்தற்பாலது. இது முந்நூற்றைம்பது சிரந்தமுடைத்து. இவ்வியாக்கியானத்துக்கு ஜூங்கு வியாக்கியானங்களுள். அவற்றுள்:

(க) அநுமதியம்:- இது மாத்துவராகிய அநுமதாசாரியராலே செய்யப்பட்டது. இவர் காரணூடர். சற்றேறக்குறைய

நூற்று எழுபது வருடத்துக்குமுன் தேகவியோகம் எய்தினர். இவ்வனுமதியை ஆருபிரங் கிரந்தமுடைத்து

(ஏ) நீலகண்ணையம் :- இது பல்லாரியில் இருந்த தெலுங்காசிய நீலகண்ணை சாத்திரியாராலே செய்யப்பட்டது. இவர் ஏறக்குறைய நூறு வருடத்துக்குமுன் காசியிலே தேகவியோக மெய்தினர். இந்த நீலகண்ணையம் ஆயிரத்திருநூற்றைம்பது கிரந்தமுடைத்து. இதற்குத் தெலுங்காசிய இராமபத்திரபட்ட ராலே இராமபத்திரீயம் என ஒரு வீயாக்கியானம் செய்யப்பட்டது.

(ஒ) தருக்க சங்கிரகத்துக்கு சிருத்திசெய்த பட்டாப்ராம சாத்திரியாரும் தருக்கசங்கிரக தீபிகைக்கு ஒரு வீயாக்கியானம் செய்தனர்.

(ஓ) முகுந்தபட்டையம் :- இது முகுந்தபட்டராலே செய்யப்பட்டது.

(ஔ) தீபிகாப்பிரகாசிகை ;* இது தமிழ்நாட்டிலிருந்த தெலுங்காசிய நரசிங்க சாத்திரியாராலே செய்யப்பட்டது. இவர் சித்தாந்த முத்தாவலிக்குப் பிரபை எனப் பெயரிய ஒரு வீயாக்கியானம் செய்தனர். இவர் ஏறக்குறைய நூற்றுபத்து வருடத்துக்கு முன்னே தேகவியோக மெய்தினர். பிரகாசிகை ஆருபிரங் கிரந்தமுடைத்து.

2. சியாயபோதினி:- இது கெளடரும் தருக்கபாடப் பிரகாசனு செய்தவருமாகிய கோவர்த்தன மிசிராலே செய்யப்பட்டது. இது நானுறு கிரந்தமுடைத்து.

3. சிருத்தி:- இது தமிழ்நாட்டில் இருந்த தெலுங்காசிய பட்டாப்ராம சாத்திரியாராலே தமது புத்திரியின் பொருட்டுத் செய்யப்பட்டது. தருக்க சங்கிரகத்துக்குள்ள வீயாக்கிபானங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் இது மிக எளிதினுணர் தற்பாலது. இவர் ஏறக்குறைய நூறு வருடத்துக்கு முன்னே தேகவியோகம் எய்தினர். இங்சிருத்தி அறுநூறு கிரந்த முடைத்து.

4. சித்தாந்த சங்கிரோதயம் :- இது கிருஷ்ண தூர்ச்சடி தீக்கிதாராலே செய்யப்பட்டது. தருக்க சங்கிரகத்துக்கு உரிய

வியாக்கியானங்களுள் தருக்கசங்கிரக தீபிகை ஒழித்தொழின்த மற்றெல்லாவற்றினும் இது மிக அரிதினுணர்தற்பாலது. இது ஆயிரத்து முஞ்ஞாறு கிரந்தமுடைத்து.

5. தருக்க சங்கிரக சந்திரிகை:- இது மகாராட்டிர ராசிய முகுந்த பட்டராலே செய்யப்பட்டது. இது ஆயிரத் திருநூறு ரூ கிரந்தமுடைத்து.

6. பதங்குத்தியம்:- இது கெளட கூத்திரியராசிய சந்திரச் சிங்கராலே செய்யப்பட்டது. இது கங்கைக் கரையி ஹள்ள நாடுகளிலே கற்கப்படுகின்றது. இது ஆயிரம் கிரந்த முடைத்து.

7. தருக்க சங்கிரகோபஶியாசம்: இது மகாராட்டிர சங்கியாசியாகிய மேரு சாத்திரியாராலே செய்யப்பட்டது, இது தார்க்கிகர்களாலே மிக என்கு மதிக்கப்படுகின்றது. இது ஓஞ்ஞாறு கிரந்தமுடைத்து.

தருக்க சங்கிரகமும், தருக்கசங்கிரக தீபிகை என்னும் வியாக்கியானமும், கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறைச் சித்தாந்த பானுவாகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகள்மரபில் சிவஞான சுவாமிகளாலே, தமிழில் மொழிபெயர்த்தஞாளப்பட்டன.

ஒத்திய வாய்மைச் சிவாகமங் கட்டுகலாம்
 உற்றபே ராகரமதாய்
 ஓங்குதிரு வாவடு துறைப்பதியில் அற்புதத்
 தொருவடிவு கொண்டருளியே

பேதமுறு சமயவா திகழுள மயக்கைப்
 பெயர்க்கும்ரச குளிகையாகிப்
 பிரியமுட னேவந் தடுத்தவர்க் கின்பப்
 பெருங்கருளை மேருவாகி

ஆதரித் தடியேங்கள் உண்ணத் தெவிட்டாத
 அமிர்தசா கரமாகியே
 அழகுபொளி கலைசைச் சிதம்பரே சுரரடிக்கு)
 அதிமதுர கவிததமாரி

மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்
 மன்னிவளர் சந்திதியிலோர்
 மனிவிளக் கெனவளர் சிவஞான மாதவன்
 மஸர்ப்பதம் வணங்குவாமே.

—ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமுனிவர்.

தருக்கசங்கிரகம்

தருக்கசங்கிரகதீபிகை என்னும் உரையுடன்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

மன்ற வாணை மனத்திடை நிறுவிவண் துறைசை
வென்ற சீர்நமச் சிவாயமெய்க் குரவனை வணங்கி
என்ற ணைப்பொருட் யினையவர்க் கிணி துணர் வுகிப்பத்
தென்ற மிழ்ச்சொலாற் செயப்படுங் தருக்கசங்கிரகம்,

மலைமகள் மணந்த வுலகினுக் கிறையவன்
கலைமக எாசான் கான்மலர் வணங்கிக்
கிளர்பொருட் டருக்கசங்கிரகம்
இனையோ ருளங்கொள வியம்புவ னுரையே.

எடுத்துக்கொண்ட நூல் இடையூறின்றி இனிது முடி
தற்பொருட்டுச் செயற்பாலதென ஆன்ரேராமுக்கத்தான்
அனுமிக்கப்படும் சுருதியின் விதிக்கப்பட்ட வழிபடு கடவுள்
வணக்கமாகிய மங்கலம் மானுக்கர்கட்கு அறிவுறுத்தற்
பொருட்டு யூப்பினுஸ் யாத்து அதனால் முடிபெய்தும் பொருள்
உணர்த்துகின்றார். அற்றுக் கான்மலம் இனிதுமுடிதற்குக்
காரணம் அன்று, மங்கலங்கூறியவழியும் நன்னூல் முதலிய
வற்றின் முடிவு கானுமையின், மங்கலங்கூறுதவழியும்
தொல்காப்பியம் முதலியவற்றின்முடிவு காண்டலின், உடன்
பாட்டினும் எதிர்மறையினும் சியமங் தப்புதலின் எனின் ; -
நன்று சொன்னும்; நன்னூல் முதலியவற்றின் இடையூற்றின்
மிகுதிப்பாட்டால் முடிவுபேறு இன்று, தொல்காப்பியம்
முதலியவற்றின் நூற்குப் புறமாகவே மங்கலம் செயப்பட்ட
தாகவின், சியமந்தப்பியது யாண்டையது என்க.

அற்றேல், மங்கலம் செயற்பாலது என்பதற்குப் பிரமாணம் என்கின் எனின்:- ஆன்றேராமுக்கத்தான் உண்டென்று அனுமிக்கப்படும் சுருதியே பிரமாணம் என்க. ஈண்டு அனுமானம் ஆமாறு:- ‘மங்கலம் செயற்பாலதென வேதத்தின் விதிக்கப்பட்டது, உலக நடையும் பழிப்புமல்லாத ஆன்றேராமுக்கமாகவின். வேள்வி முதலியன போல’ எனக் காண்க. உண்டு முதலியவற்றில் சேறலை நீக்குதற்கு ‘உலகாடையல்லாத’ என்றும், இரவின்கண் தென்புலத்தார் கடன் ஒம்பல் முதலியவற்றில் சேறலை நீக்குதற்குப் ‘பழிப்பல்லாத’ என்றும் கூறப்பட்டது. பயனிலசெய்யற்க என. நீரடித்தல் துரும்புகிள்ளுநுதல் முதலியவையும், பழிக்கப்படுதலீன், ‘உலகாடையும் பழிப்புமல்லாத ஒழுக்கம்’ எனவே அமைதலின், ‘ஆன்றேர்’ என்றது விளங்குதற்பொருட்டு. ஒழுக்கம் - ஆசரித்துவருதல்.

இதன்பொருள் வெளிப்படை. சிறுவுதல் - நிலை பெறுத்துதல். வென்ற - மேம்பட்ட. இளையோராவார் கோடலும் உள்ளத்து அமைத்தலும் வல்லுநர்: குழவிப்பருவத்தர் அல்லர் என்பதாம். இனிது உதித்தல் - வருத்தம் இன்றி உதித்தல். உணர்வு - பதார்த்த ஞானம். தருக்கம் - தருக்கித்துத் தெரிக்கப்பட்டன; அவை, திரவியம் முதலிய பதார்த்தங்கள். சங்கிரகம் - அவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுதல். தருக்கநூல்கள் பல உண்மையின் ஈண்டுப் புதிதாகத் தருக்கநூல் கூறுவது எற்றுக்கென்னும் ஆசங்கை நீக்குதற்கு, அந்நூல்கள் விரிவுடைமையின், அவை, அறிவான், முதிர்ந்தோர்க்கேயாம் என்பார் இஃது ‘இளையவர்க்கு’ என்றும்; இந்நூற்பயன் கூறுவார் ‘இனிது உணர்வு உதிப்ப’ என்றும் கூறினார்.

பதார்த்தம்

1. திரவியம், குணம், கருமம், சாமானியம், விசேடம், சமவாயம், அபாவம் எனப் பதார்த்தங்கள் ஏழு.

பதார்த்த விளக்கம்

திரவியம் - பொருள், குணம் - பண்பு. கருமம் - தொழில் சாமானியம் - பொதுமை. விசேடம் - சிறப்பு. சமவாயம் - ஒற்றுமைச் சம்பந்தம். அபாவம் - இன்மை.

(தீபிகை) திரவியம், குணம் என்பது பதார்த்தங்களைப் பகுக்கின்றது. பதப்பொருள் பதத்துக்குப் பொருளென விரிதலின், பதத்தாற்பெயரிட்டு வழங்கற்பாலதாம் தன்மை பதார்த்தத்திற்குப் பொது விலக்கணமாதல் கூறப்பட்டது. அற்றேல் அஃதாக, திரவியம் முதலாகப் பகுத்த செவ் வெண்ணால் ஏழைன்னுந்தொகை தானே பெறப்படுதலின், ஏழைன்றல் பயனில்கூற்றும் எனின் :- அற்றன்று; அது பகுத்த வற்றின்மேல் பதார்த்தமில்லை என்னும் பொருட்டு ஆகவின். அற்றேல், இமேல் பதார்த்தம் அளவையான் அளக்கப்படும் பொருளாயின் விலக்குதல் கூடாது, அன்றாயின் பிரதியோசி உணர்ச்சியின்றி அபாவ உணர்ச்சி பெறப்படாமையின் விலக்கியதனால் பயன் என்னை எனின்:- அற்றன்று, தொகை கொடாதொழியின் பதார்த்தத் தன்மை திரவியம் முதலிய ஏழைனுள் ஒன்றங்கண் வியாப்பியமாகாதெனவும் பொருள் படுமன்றே, அது நீக்குதற்பொருட்டு ஏழைனால் வேண்டுமென்க. மேலும் இவ்வாறே காண்க. தத்தம் அபாவத் திற்குத் தாம்தாம் பிரதியோசியாகிய தத்தம் உணர்ச்சி பெற்றுலன்றித் தத்தம் அபாவவுணர்ச்சி பெறப்படாது என்பது தருக்கநூல் துணிவு.

2. அவற்றுள், திரவியம்: பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாடு, ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் என ஒன்பது வகைத்து.

(தீபிகை) அவற்றுள் திரவியம் எ-து திரவியத்தைப் பகுக்கின்றது.

அவற்றுள் எ-து திரவியம் முதலிய ஏழைனுள் என்றவாறு. திரவியம் ஒன்பது வகைத்தெனக்கூட்டுக்.

பிருதிவி எ-து அவை இவை என்கின்றது. அற்றேல். இருள் பததாங்திரவியமாதல் உண்மையால், திரவியம் ஒன்பதென்பது என்னை? அதுதிரவியமாதல், ‘இருள் கருவடிவிற்று; இயங்குகின்றது’ என்னும் வாதையில்லாத உணர்ச்சிவலியால் கருமைப்பண்பிற்கும் இயங்குதற்றெழுமிலுக்கும் பற்றுக்கோடாதலுண்மையின் பெறப்பட்டது; அது வடிவு உடைமையின் ஆகாயம் முதலிய ஜங்கனுள்ளும், உருவுடைமையானும் இடையருது இயங்காமையானும் வாடுவினும், ஒளிவடிவிற்றன்மையானும் வெம்மையின்மையானும் தேயுவினும்.

குளிர்ச்சியின்மையானும் கருவடிவிற்று ஆகலானும் நீரினும், அற்றமுடையதன்மையானும் பரிசமின்மையர்னும் லிலத்தினும் அடங்குவதன்ரூகளின், இருள் பத்தாந்திரவியமென்பது பெறப படுமாலோ எனின்: அற்றன்று, இருள் வடிவுடைப்பொருளன்று, ஒளியோடுங்கூடாத விழியால் கவரப்படுதலின் ஆலோ கத்தின் அபாவம் போலும், வடிவுடைப்பொருள் விழியால் கவர்தற்கு ஒளியே காரணமெனக் கருதப்படுதலின், பேரொளி யுடைய தேயுப் பொதுமையின் அபாவமே இருளென்பது பெறப்படுதலின் என்க. ‘இருள் ஆண்டியங்குகின்றது; கருவடிவிற்று’ என்னும் உணர்ச்சி மயக்கத்தால் தோன்றியதேயாம்; ஆதலின், பொருள் ஒன்பதே என்பது பெற்றும்.

பொருண்மைச் சாதியுடைமையாதல் குணம் உடைமையாதல் பொருட்கிலக்கணமெனக்கொள்க. இலக்கணம் அவ்வியாத்தி, அதிவியாத்தி, அசம்பவம் என்னும் முக்குற்றங்களும் நீங்கிய தன்மை. அதுவே சிறப்பியல்பு என்று உரைக்கப்படும். சிறப்பு இலக்கியத் தன்மையை வரைந்துகொள்வதானாலும் நியதமாய் ஓப்ப நிற்பது. பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பதே இலக்கணம் எனக்கொள்ளின், வேறுபடுத்தலினும் அபிதேயத்தன்மை முதலியவற்றினும் *அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு அதின் வேறுபடும் என இயல்பிற்கு அடை கொடுக்கற்பாற்று. அபிதேயம் - பெயரிட்டு வழங்கற் பாலதாந்தன்மை. வழங்குவதாலும் இலக்கணத்திற்குப் பயனுக்கொள்ளின், அவ்வடைவேண்டா என்று உணர்க, வேறுபடுதலும் வழங்குதற்பொருட்டே யாகவின் எனக்கொள்க. அவ்வியாத்தி - இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்தின் இலக்கணம் இல்லாமை; அது ‘ஆவிற்குக் கபில சிறத்தன்மை’. அதிவியாத்தி-இலக்கியம் அல்லாததன்கண்ணும் இருப்பது: அது ‘ஆவிற்குக் கோடுடைமை’. அசம்பவம் - இலக்கிய முழுதினும் இன்மை; அது ‘ஆவிற்கு ஒற்றைக்குளம்பு உடைமை’ என்க. குணமுடைமை திரவியத்திற்கு இலக்கணமென்றல் பொருந்தாது. முதற்கணத்தில் தோன்றி, அழிவுபடுங்குடத்திலே அவ்வியாத்திக் குற்றம் வருமாலோ எனின்:- அற்றன்று, குணத்தோடு ஒருங்கு சிற்பதாய் உண்மைத்தன்மையின் வேறுபட சாதியுடைமை என்பது கருத்தாகவின் என்க. அற்றேல், ‘ உருவ

*‘அதிவியாத்தியும் அவ்வியாத்தியும் நீக்குதற்கு அவற்றின் வேறுபடும் பாடம்.

மொன்று சுவையின் வேறு' என்னும் வழக்கு உண்மையின் உருவம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி வருமாலோ எனின்:- அற்றன்று, ஒருபொருளோடு ஒற்றித்து சிற்றலால் அது பற்றியே அவ்வாறு வழங்குவதல்லது பண்பிற்குப் பண்பு கோடல் பொருந்தாமையின்.

3. குணம்: - உருவம், இரதம், கந்தம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம். விபாகம், பரத்துவம். அபரத்துவம், குருத்துவம். திரவத்துவம். சிளேகம், சத்தம். புத்தி, சகம், துக்கம், இச்சை, வெறுப்பு, முயற்சி, தர்மம், அதர்மம், வாசனை என இருபத்து நான்கு வகைத்து.

(தீபிகை) குணம் எ-து குணங்களைப் பகுக்கின்றது. குணமாவது திரவியம் கருமம் என்னும் இரண்டற்கும் வேரூப்புப் பொதுவியல்பு உடையது. குணத்தன்மையாகிய சாதியுடையதெனினும் ஆம். அற்றேல் என்மை, மென்மை, வன்மை முதலியனவும் உண்மையின், குணம் இருபத்து நான்கு என்றது என்னையெனின்:- அற்றன்று, திண்மையின் அபாவமே என்மை ஆகலானும் அவயவக்கூட்ட விசேஷமே மென்மை வன்மைகளாகலானும் என்க.

4. கருமம்: எழும்பல், வீழ்தல், வளைதல், சிமிர்தல், நடத்தல் என ஐவகைத்து.

(தீபிகை) கருமம் எ - து கருமத்தைப் பகுக்கின்றது. கருமாவது சையோகத்தின் வேரூப்ச் சையோகத்திற்கு அசமவாயி காரணமாய் உள்ளது. கருமத்தன்மையாகிய சாதியுடைய தெனினுமாம். சுழற்சி முதலியன நடத்தலின் அடங்கு மாதலீன், ஐங்கென்றல் பொருந்துமாறுணர்க.

5. சாமானியம் ; பரம். அபரம் என இருவகைத்து.

(தீபிகை) சாமானியம் எ - து சாமானியத்தைப் பகுக்கின்றது. மிகுதியினிருப்பது பரசாதி. குறைவினிருப்பது அபரசாதி. சாமானியம் முதலிய நான்கினும் சாதியின்று.

6.. விசேஷம் சித்தியப் பொருள்களின் இருப்பன. அவை, எண்ணிறந்தனவேயாம்.

(தீபிகை) விசேஷம் எ - து விசேஷத்தைப் பகுக்கின்றது. சித்தியப் பொருள்களான பிருதிவி முதலிய நான்கின் பரமா ஞாக்களும் ஆகாயம் முதலிய ஜூங்துமாம்.

7. சமவாயம் ஒன்றுதானே.

(தீபிகை) சமவாயம் எ - து சமவாயத்திற்கு வேறுபாடு இல்லை என்கின்றது.

8. அபாவம் முன்னபாவம். அழிவுபாட்ட பாவம், முழுதுமபாவம். ஒன்றினுண்றபாவம் என நான்குவகைத்து.

(தீபிகை) அபாவம் எ - து அபாவத்தைப் பகுக்கின்றது.

1. திரவியம்

இனி இவற்றின் இயல்பாவன :

9 பிருதிவியாவது நாற்றமுடையது. அது சித்தம், அங்த்தம் என இருவகைத்து. சித்தம் பரமாஞ்சுபம்; அங்தம் காரியரூபம். மற்றதும், சரீர இந்திரிய விடய வேறு பாட்டால் மூவகைப்படும், சரீரம் நம்மனோக்குள்ளது. இந்திரியம் கிரானம்; நாற்றத்தைச் கவர்வது; அது நாசி நுனியில் இருப்பது. விடயம் மன், கல் முதலியனவாம்.

(தீபிகை) பிருதிவியாவது எ - து உத்தேசமுறையானே முதற்கண் பிருதிவியின் இலக்கணம் கூறுகிறது. உத்தேசம் - பெயர் மாத்திரையானே பொருளை எடுத்துரைத்தல். யாண்டும் உத்தேச முறைமைக்கு இச்சையே காரணம். நாற்ற முடைமை பிருதிவியின் இலக்கணமாயின, நறுநாற்றப் பொருளும் தீநாற்றப் பொருளுமாகிய அவயவங்களான் ஆக்கப்படும் திரவியத்தின் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாட்டால் நாற்றம் உண்டாகாமையின், அவ்வியாத்திக்குற்றம் தங்கும்; ஆண்டு நாற்றத்தோற்றம் பொருந்தாதென்னற்க. அவயவ நாற்றம் *புலப்படுதலின், அவ்விரண்டன் கூட்டத்தானுய கலப்பு நாற்றம் †ஒன்று எனக் கோடல் பொருந்தாமையின்;

* 'புலப்படுதலின் எனின்'

† 'ஒன்று உண்டெனக் கோடல்'

இன்னும், தோன்றியபொழுதே அழிவுபடும் குடத்திலும் அவ்வியாத்தி வருமாலோ எனின்:- அற்றன்று, நாற்றக் தோடு ஒருங்கிருக்கும் டபொருண்மைக்கு அபரமான சாகி யுடையென்பதே கருத்தாகவின். அற்றேல், ஸீர் முதலிய வற்றின் நாற்றம் புலப்படுதலின் அதிவியாத்தி வருமாலோ எனின்:- அற்றன்று. உடன்பாட்டானும் எதிர்மறையானும் ஆண்டுப் பிருதிவி நாற்றமே கொள்ளக்கூடியதின். அற்று யினும், காலம் எல்லாவற்றிற்கும் பற்றுக்கோடாகவின் எல்லா இலக்கணங்கட்கும் காலத்தின்கண் அதிவியாத்தி வருமாலோ எனின்:- அற்றன்று எல்லாவற்றிற்கும் பற்றுக்கோடாதற்கு ஏதுவாய சம்பந்தத்திற்கு வேறுய் சம்பந்தத்தானே இலக்கணத்திற்கு உரிமைகோடலின்.

அது சித்தம் எ - து பிருதிவியைப் பகுக்கின்றது. அழிவு பாட்டபாவத்திற்கு எதிர்மறையாகாதது சித்தம். அதற்கு எதிர்மறையாவது அநித்தம்.

மறித்தும் எ - து வேறேராற்றுற் பகுக்கின்றது. சரீரம் ஆன்மாவின் போகத்திற்கு இடம். எதனால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட ஆன்மாவிற்குப் போகம் சிகழும். அது போகத்திற்கு இடம்; அதுவே சரீரம் என்பதாம். போக மாவது இன்பத்துன்பங்கள் புலப்படத் தோன்றல். சத்தம் அல்லாத உற்பூத விசேட குணங்கட்குப் பற்றுக்கோடாகாது. ஞானத்திற்குக் காரணமாய மனக்கூட்டத்திற்குப் பற்றுக் கோடாயுள்ளது இந்திரியம். சரீரமும் இந்திரியமுமல்லாத எல்லாம் விடயமென்க. எனவே நாற்றமுடைய சரீரம் பிருதிவி சரீரம்; நாற்றமுடைய இந்திரியம் பிருதிவி இந்திரியம்; நாற்றமுடைய விடயம் பிருதிவி விடயமாதல் இலக்கண மென்பது பெற்றும்.

சரீரம் எ - து பிருதிவி சரீரம் இது என்கின்றது.

இந்திரியம் எ - து இந்திரியம் இது என்கிறது. ‘கிராணம்’ எனப் பெயர் கூறி, ‘நாற்றத்தைக் கவர்வது’ எனப் பயன் கூறியவாறு. ‘நாசிநுனியில் எனப் பற்றுக்கோடு கூறியவாறு. இவ்வாறு மேலும் உய்த்துணர்க.

விடயம் எ - து விடயம் இது என்கின்றது.

10. அப்புவாவது குளிர்ந்த பரிசமுடையது. அது சித்தம் அசித்தமென இருவகைத்து. சித்தம் பரமானுரூபம்; அசித்தம் காரியரூபம். மறித்தும், சரீர இந்திரிய விடய வேறுபாட்டால் மூவகைப்படும். சரீரம் வருணலோகத்தினுள்ளது. இந்திரியம் சிங்ஙவை; சுவையைக்கவர்வது. அது நாவினுனியிலிருப்பது. விடயம் ஆறுகடல் முதலியனவாம்.

(தீபிகை) அப்புவாவது எ - து அப்பிலக்கணம் கூறுகிறது. தோன்றியபொழுதே அழிவுபடும் நீரின்கண் அவ்வியாத்தி சீக்குதற்குக் குளிர்ந்த பரிசத்தோடு ஒருங்கிருக்கும் *பொருண் மைக்கு அபரமான சாதியுடைமை என்பது கருத்தாகக் கொள்க. ‘தண்ணென்றது சிலாதலம்’ என்புழித்தட்பம் தோன்றுதல் நீரின் சம்பந்தத்தால் ஆகவின், ஆண்டு அதிவியாத்தியின்மையும் உணர்க. ஏனையனைத்தும் முன்னுரைத்த வாறு உரைத்துக்கொள்க:

11. தேயுவர்வது சுடும்பரிசம் உடையது. அது சித்தம், அசித்தம் என இருவகைத்து. சித்தம் பரமானுரூபம். அசித்தம் காரியரூபம். மறித்தும், சரீர இந்திரிய விடய வேறுபாட்டால் மூவகைப்படும். சரீரம் குரியலோகத்துள்ளது. இந்திரியம் சகஷூ; உருவத்தைக்கவர்வது. அது கண்ணுறை கருமணியினுனியினிருப்பது. விடயம் மண்ணினுள்ளதும் விண்ணினுள்ளதும் வயிற்றினுள்ளதும், ஆகரத்தினுள்ளதும் என்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்து. அவற்றுள், மண்ணினுள்ளது நெருப்பு முதலியன. விண்ணினுள்ளது, மின் முதலியன. அவை நீரையே இந்தனமாக உடையன, வயிற்றினுள்ளது உண்ட உணவு பரினமித்தற்கு ஏதுவாயிருப்பது. ஆகரத்தினுள்ளது பொன் முதலியனவாம்.

(தீபிகை) தேயுவாவது, எ-து தேயுவிலக்கணம் கூறுகின்றது. ‘நீர் சுடுகின்றது’ என்புழிச் சூடு புலப்படுதல் தேயுவின் சம்பந்தத்தால் ஆகவின் ஆண்டு அதிவியாத்தியின்மையும் உணர்க.

* • பொருண்மைச் சாதிக்கு’ எனவும் பாடம்,

விடயம் மண்ணினுள்ளதும் எ-து. விடயத்தைப் பகுக் கின்றது. சுவர்ணம் பிருதிவியின் கூறு; பீதத்துவமாயும் குருத்துவமாயும் இருக்கையால். அரிசனம்போலே எனின்:- அற்றன்று, எரிசின்ற தழல் கூடியவழி நெய் முதலியவற்றின் நெகிழ்ச்சிக் குணத்திற்கு அழிவு காண்டலானும், நீரினிடைசின்ற நெய்யின்கண் நெகிழ்ச்சிக்கு அழிவுகாணுமையானும்' தடையில்லாதவழி எரிதழலின் கூட்டம் காரணமாகப் பார்த்திவ நெகிழ்ச்சிக்கு அழிவுபரடாகிய காரியம் பிறத்தல் துணியப்படுவதாம்; ஆகவே பொன்னிற்கு எரிதழல் கூடிய வழியும் அழிவுபடாத நெகிழ்ச்சிக்கு இடமாயிருத்தலால், பிருதிவியின் கூறென்றல் பொருந்தாமை பெற்றும். பெறவே, ஆண்டுப் பொன்மை சிறமுடைய திரவியத்தினெகிழ்ச்சி அழியாமல் தடுப்பதற்கு நெகிழ்ச்சியுடைத் திரவியம் வேறேன்று உண்டெனல்வேண்டும். வேண்டவே. அஃது ஒருசிமித்தத்தானுய நெகிழ்ச்சியுடைய நீரின் கூறென்றலும், உருவமுடைமையின், வாயு முதலியவற்றின் அடங்குமென்றலும் பொருந்தாமையின் தேயுவின் கூருதல் பெறப்பட்டது என்க. அதன் வெம்மைப் பரிசமும் ஓளிரும் வென்மையும் புலப்படாமை, அதனைப் போதிந்த பிருதிவிக் கூற்றின் உருவமும் பரிசமும் அவற்றைத் தடுத்தலான் என்க.

12. வாயுவாவது உருவமின்றிப் பரிசமுடையது. அது சித்தம், அசித்தம் என இருவகைத்து. சித்தம் பரமாணுரூபம். அசித்தம் காரியரூபம். மறித்தும், சரீர இந்திரிய விடய வேறு பாட்டால் மூவகைப்படும். சரீரம் வாயுலோகத்தினுள்ளது. இந்திரியம் துவக்கு; பரிசத்தைக் கவர்வது; அது சரீரமெங்கு மிருப்பது. விடயம் மரம் முதலியன அகசதற்கு ஏதுவாயுள்ளது. சரீரத்தினகத்துச் சஞ்சரிக்கும் வாயுப் பிராணன் எனப்படும்; அஃது ஓன்றுயினும். உபாதிவேறுபாட்டால் பிராணன் அபானன் முதலிய பெயர்பெறும்.

(தீபிகை) வாயுவாவது எ-து வாயுவிலக்கணம் கூறுகின்றது. ஆகாயம் முதலியவற்றின் அதி வியாத்தி நீக்குதற்குப் 'பரிசமுடையது' என்றும், பிருதிவி முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'உருவமின்றி' என்றும்கூறப்பட்டது

சரீரத்தினகத்து எது பிராணன் யாண்டு அடங்கு மென்னும் கடாவிற்கு விடை கூறுகின்றது.

அஃது எது பிராணன் ஒன்றே, இடவேறுபாட்டால் பிராணன் அபானன் முதலிய பெயர்களான் வழங்கப்படும் என்றவாறு, வாயுவுண்மை பரிசுத்தான் அனுமிக்கப்படும். அங்ஙனமன்றே, வளியுள்ளங்கால் வெப்பமும் தட்பமும் இல்லாத பரிசும் புலப்படுமன்றே; அப்பரிசும் ஒரு பொருளைப் பற்றியே நிற்கும், உருவம்போல் குணமாகவின், அதற்குப் பற்றுக்கோடு பிருதிவி என்பது பொருந்தாது புலப்பட்ட பரிசுமுடைய பிருதிவியின் கூற்றிற்குப் புலப்பட்ட உருவ முடைமை சியமமாகவின், ஸீர் தேயுக்களுமன்று தட்பமும் வெப்பமுமின்றி இருத்தவின், வியாபகப்பொருள் நான்குமல்ல; அவற்றுள் ஒன்றன் குணமாயின் எங்கும் புலப்படுக எனல் வேண்டுதலின், மனமும் அன்று, பரமானுவின் பரிசும் இங்கிரி யத்திற்குப் புலஞ்சாமையின், ஆதலால் அனுபவிக்கப்படும் பரிசுத்திற்குப் பற்றுக்கோடு யாது அது வாயு என்று அறிக. அற்றேல், வாயு அனுமிக்கற்பாலது என்றது என்னை? குடம் போலக் காட்சிப் பரிசுத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகவின் காட்சிப் பொருளேயாமாலோவெனின்:- அற்றன்று. ஆண்டு உற்புத உருவமுடைமை உபாதியாகவின், அது திரவியமாய் புற இங்கிரியக் காட்சிப் பொருளாயிருக்கும் இடமெங்கும் உற்புத வருவம் உண்டெனச் சாத்தியத்தில் வியாபித்தலும், வாயு வாகிய பக்கத்தின்கண் கூறிய ஏதுவின் வியாபியாமையும் அறிக.

அற்றேல், வெங்கீன் கண்ணதாகிய தேயுவும் காட்சிப் பொருளன்றுதல் வேண்டுமால் எனின்:- நன்று சொன்னுய். அதுவே எமது கோட்பாடெனக். இங்ஙனம் கூறியவாற்றால். உருவமின்மையின் வாயுக் காட்சிப்பொருள் அன்று என்பது அறிக.

இனிக் காரியமாகிய பிருதிவி முதலிய நான்கின் தேர்ற்ற ஒடுக்கமுறையாமாறு - இறைவன் உலகைத் தோற்றுவிப்பாம் என்னும் இச்சைவயத்தால் பரமானுக்களில் கிரியை உண்டாம்; அதனால் பரமானு இரண்டுகூடித் துவியனுகள் தோன்றும்; துவியனுகம் மூன்றுகூடித் திரியனுகமாம்;

இவ்வாறே சதுரனுகம் முதலியன முறையானே தோன்று தலீன், மாபிருதிவி, மா அப்பு, மா தேயு, மா வாடுக்களாம். இவ்வாறு தோன்றிய பொருள்களை ஒடுக்குவாம் என்னும் இச்சைவயத்தால் பரமானுக்களிரண்டின் கூட்டத்திற்கு அழிவுபாட்டாங்கால் துவியனுகம் அழியும்; அதன் பின்னர்த் திரியனுகம் சதுரனுக்களை இவ்வாறே மா பிருதிவி முதலியன அழியுமென்று உணர்க. அசமவாயிகாரண அழிவு பாட்டால் திரியனுகம் அழியுமென்பது சம்பிரதாயம். யான்டும் அசமவாயிகாரண அழிவுபாட்டானே திரவியத்திற்கு அழிவுபாடென்பர் நவீனர்.

பரமானுவண்மைக்குப் பிரமாணம் என்னெனிற் கூறுதும், ‘ஊரத்தின் நுழையும் என்றாழ்க்கதிரின் கண் மிக நுண்ணிய தாகித் தோன்றுவது யாது, அஃது அவயவத்தோடும் கூடியது, குடம்போலக் கட்டுலப்படும் பொருளாகவின்’ எனத் திரியனுக உண்மைபெற்றும், “திரியனுகத்தின் அவயவமும் அவயவத்தோடு கூடியது, நால்போலப் பெரிதைத் தோற்றுவிப்பதாகவின்” என்பதனால் துவியனுகம் உண்மை பெறப்பட்டது. துவியனுகத்திற்கு அவயவம் யாது அதுவே பரமானு; சித்தமாயுள்ளது. அதுவும் காரியமெனின் வரம்பின்றி யோடும் என்க. தோற்றம் ஒடுக்கம் உண்மைக்குப் ‘புனருறபவம் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று’ என்பது முதலிய சுருதியே பிரமாணம். காரியமான திரவியமெல்லாம் அழிவது அவாந்தரப் பிரளயம் எனவும், காரியமான பாவ பதார்த்த மெல்லாம் அழிவது மாப்பிரளயம் எனவும் தெரிந்துகொள்க,

13. ஆகாயமாவது சத்தகுணமுடையது. அது ஒன்றுய், வியாபகமாய், சித்தமாய் இருக்கும்.

(தீபிகை) ஆகாயமாவது எ-து ஆகாயத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

ஒன்றுய் எ-து ஆகாயமும் பிருதிவி முதலியன போலப் பலவெனக்கொள்றக் என்றவாறு. பல என்பதற்குப் பிரமாணம் இன்மையின் என்பதாம்.

வியாபகமாய் எ-து ஒன்றென்றதனுணே யான்டும் சிகழ்தலீன் வியாபகத்தன்மை கொள்ளற்பாற்று என்றவாறு. வியாபகமாவது - வடிவுடைப்பொருள் எல்லா வற்றி நும்

சையோகித்திருத்தல். வடிவுடைப் பொருளாதல் வரம்புபட்ட பரிமாணமுடைமை; தொழிலுடைமை என்றலும் ஆம்.

இத்தமாய் எ-து வியாபகத்தன்மையானே ஆன்மாவைப் போல் சிலையுடைப் பொருள் என்றவாறு,

14. காலமாவது இறப்பு முதலிய வழக்கிற்கு ஏது வாயிருப்பது அது ஒன்றுய், வியாபகமாய், சித்தமாய் இருக்கும்.

(தீபிகை) காலமாவது எ-து காலத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. காலம் எல்லாவற்றிற்கும் பற்றுக்கோடா யிருப்பது; எல்லாக் காரியங்கட்கும் ஸிமித்த காரணம்.

15. திக்காவது கிழக்கு முதலிய வழக்கிற்கு ஏதுவாயுள்ளது. அதுவும் ஒன்றுய், வியாபகமாய், சித்தமாய் இருக்கும்.

(தீபிகை) திக்காவது எ-து திக்கிலக்கணம் கூறுகின்றது. திக்கும் எல்லாக் காரியங்கட்கும் ஸிமித்த காரணம்.

16. ஆன்மாவாவது ஞானத்திற்கிடமாயுள்ளது. அது பரமான்மா சீவான்மா, என இருவகைத்து. அவற்றுள் பரமான்மா சகவரன், முற்றறிவன், ஒருவனே. சீவான்மா சரீரங்தோறும் வேறூய், வியாபகமாய், சித்தமாய் இருப்பன.

(தீபிகை) ஆன்மாவாவது எ-து ஆன்மாவின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

அது எ-து ஆன்மாவைப் பகுக்கின்றது.

அவற்றுள், பரமான்மா எ-து பரமான்மாவின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. சித்தமான ஞானத்திற்கு இடமாதல் சகரனிலக்கணம். அற்றேல் சகரன் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் என்னை? அருவப்பொருளாதலால் புற இந்திரியக்காட்சி அன்று. ஆன்மாக்களின் சுகம் துக்கம் முதலியவற்றின் வேறுதலால் அக இந்திரியக்காட்சியுமன்று; இவிங்கமின்மையான் அனுமானமும் அன்றால் எனின்;- அற்றன்று, ‘அங்குரம் முதலியன கருத்தாவையுடையன, காரியமாகவின், குடம் போலும்’என்னும் அனுமானம் பிரமாணம் ஆகலான் என்பது, கருத்தா உபாதானத்தைப் புலப்படக்கானும் அறிவு இச்சை செயல்களையுடைய பொருள். உபாதானம் சமவாயிகாரணம்.

பரமானு முதலிய நுண்ணிய பொருள் எல்லாவற்றையும் காண்டவின், சுகரன் முற்றறிவன்; ‘இறைவனுவான் ஞான மெல்லா மெல்லா முதன்மை அனுக்கிரகமெலாமியல்புடையான்’ என்றற்றெடுக்கத்து ஆகமமும் பிரமாணமென அறிக.

சீவான்மா எ-து சீவனிலக்கணம் கூறுகின்றது. சுகம் முதலியன உடைமை சீவான்மாவின் இலக்கணம். அற்றேல், ‘யான் மனிதன்’ ‘யான் பார்ப்பான்’ என யான்டும் யான் என்னும் உணர்விற்குச் சர்வமே விடயம் ஆகவின், சர்வமே ஆன்மாவெனின் படும் இழுக்கு என்னை எனின்:- அற்றன்று. சர்வமே ஆன்மா என்பார்க்குக் கை கால் முதலிய சர்வம் நசித்தலால் ஆன்மாவும் நசித்ததெனால் வேண்டும் ஆகவின் என்க. ஆயின், இந்திரியங்கள் ஆன்மா என்னுமோ எனின்:- என்னும்; ‘குடத்தைக்கண்ட யானே இப்பொழுது குடத்தைத் தீண்டினேன்’ என்னும் தொடர்ச்சி யறிவு சிகழாதொழிதல் வேண்டுதலின். ஒருவன் அனுபவித்ததனை மற்றெருவன் ஓட்டி யுணர்தல் கூடாமையுணர்க. அதனால் சீவான்மா உடம்பு பொறி முதலியவற்றின் வேறு எனப்படும். சுகம் முதலிய வற்றின் வேறுபாட்டான் உடம்புதோறும் வெவ்வேறென உணர்க. பரமானு எனின் உடம்புமுழுதும் சீயாபித்த சுக துக்க அனுபவம் கூடாதாகலானும், இடைப்பட்ட பரிமாண முடையதெனின் அந்தமாதல்வேண்டும்; வேண்டவே செய்த விளையிங்கு செய்யாதவினை தோன்றிற்றெனால் வேண்டுமாக லானும், அவ்வாறன் நித்தமாய் வியாபகமாயுள்ளது சீவான்மா என்று உணர்க.

17. மனமாவது சுகம் முதலிய அனுபவத்திற்குக் கருவி யாகிய இந்திரியம். அதுவும் உயிர்தோறும் சியதமாயிருத் தலின் அங்கமாய், பரமானுருபமாய், நித்தமாய் இருக்கும்.

(திபிகை) மனமாவது எ-து மனத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. பரிசமின்றிச் செயலுடைத்தாதல் மனத்தின் இலக்கணம்.

அதுவும் எ-து மனத்தைப் பகுக்கின்றது. ஒவ்வோரான்மாவிற்கு ஒவ்வொரு மனமாக, ஆன்மாக்கள் அங்கமாகவின், மனமும் அங்கம் என்றவாறு. இடைப்பட்ட பரிமாணமெனின் அந்தமாய் முடியுமாகவின், ‘பரமானு’

எனப்பட்டது. அற்றேல், மனம் வியாபகம், பரிசுமல்லாத திரவியமாகவின், ஆகாயம்போலும் எனின்படும் இழுக் கெண்ணை எனின்; மனம் வியாபகமாயின் ஆன்மாவிற்கும் மனத்திற்கும் சையோகம் கூடாமையின் ஞானம் உண்டா காதாதல்வேண்டும் என்க. வியாபகப்பொருள் இரண்டற்குச் சையோகம் உண்டெனின் நன்றுசொன்னாய்; அச்சையோகம் சித்தமாகவின் உறக்கமின்றி பிருத்தல்வேண்டும். சுமுமுனை நாடியின் வேற்று இடத்து ஆன்மாவிற்கும் மனத்திற்குமுள்ளாகிய சையோகம் எக்காலமும் உண்மையான் என்க. அனுவாயின் ‘மனம் சுமுமுனைநாடியின் ஒடுங்கிய காலத்துத் துயில் கூடும், ஒடுங்காதகாலத்து அறிவு சிகழும்’ என்பதனால் அனுவாதல் பெறப்பட்டது.

2. குணம்

18. உருவம் விழிமாத்திரத்தால் கவரப்படும் குணம் அதுவும் வெண்மை, கருமை, போன்மை, செம்மை, பசுமை, புகைமை, சித்திரம் என்னும் வேறுபாட்டால் எழுவகைத்து. பிருதிவி அப்புத் தேயுக்களிலிருப்பது. அவற்றுள், பிருதிவியில் எழுவகையும் உள்ளது. ஸிரில் விளங்கா வெண்மை தேயுவில் விளக்கமான வெண்மை.

(தீபிகை) உருவம் எ - து உருவத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. எண் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு ‘மாத்திரம்’ என்றும், உருவத்தன்மையாகிய சாதியின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் ‘குணம்’ என்றும் கூறப்பட்டது. சித்திரருபத்தை வேறு பிரித்ததென்னை? வியாபியாதிருக்கும் கருமை முதலியவற்றின் கூட்டமே சித்திரருபமாலோ எனின்:- அற்றன்று; வியாபித்திருத்தலே உருவத்திற்கு ஸியமாகவின். அற்றேல், சித்திர கலிங்கத்தில் அவயவ உருவு தோன்று மென்னுமொவெனின்:- என்னும்; அவயவிக்கு உருவம் இன்மையான், ஆடை காட்சிப் பொருள்ரூதல் பெறப்படுமாகவின். காட்சியைப் பயப்பது உருவமென்னது உருவடைப் பொருளின் சமவேதமெனக் கோடல் மிகையாமென மறுக்க, இதனுனே ஆடை காட்சிப் பொருளாதல் வேறெறுன்றுவ பெறப்படாமையின் சித்திரவுருவம் உண்டென்பது பெற்றும்,

19. இரதம் நாவினால் கவரப்படும் 'குணம்' அதுவும் தித்திப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, காழ்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு என்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்து. மண்ணினும் நீரினும் இருப்பது. மண்ணில் ஆறுவிதமும்; நீரில் தித்திப்பு ஒன்றே.

(தீபிகை) இரதம் எ - து சுவையின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. உருவம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்கு தற்கு 'நாவினால் கவரப்படுவது' என்றும், சுவைத்தன்மையின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் 'குணம்' என்றும் கூறப்பட்டது.

மண்ணினும் எ - து சுவைக்குச் சார்பு கூறுகின்றது.

20. கந்தம் மூக்கினால் கவரப்படும் குணம். அதுவும் நறுநாற்றம் தீாற்றம் என இருவகைத்து. பிருதிவியின் மாத்திரம் இருப்பது.

(தீபிகை) கந்தம் எ - து நாற்றத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. நாற்றத்தன்மையின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் 'குணம்' என்றும், உருவம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'மூக்கினால் கவரப்படுவது' என்றும் கூறப்பட்டது.

21. பரிசம் துவக்கிந்திரியத்தான் மாத்திரம் கவரப்படும் குணம். அது குளிர்ச்சி, குடு, குளிர்ச்சியுஞ் குடுமில்லது என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்து, பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயுக்களிலிருப்பது. அவற்றுள், நீரில் குளிர்ச்சி, தேயுவில் குடு, பிருதிவி வாயுக்களில் குளிர்ச்சியுஞ்குடும் இல்லாத பரிசம்.

(தீபிகை) பரிசம் எ - து ஊற்றிலக்கணம் கூறுகின்றது, பரிசத்தன்மையின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் 'குணம்' என்றும், சையோகம் முதலியனவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'மாத்திரம்' என்றும் கூறப்பட்டது.

22. உருவம் முதலிய நான்கும் பிருதிவியின் பாகத்தாற் கிரேன் ருவனவாய், அசித்தியமாய் இருக்கும். மற்றவற்றின் பாகத்தான்றி இயல்பாய், சித்தமும் அசித்தமுமாயிருக்கும். சித்தப்பொருளைச் சேர்ந்தவை சித்தம். அசித்தப்பொருளைச் சேர்ந்தவை அசித்தம்.

(தீபிகை) பாகத்தான் எ - து பாகம் தேயுவின் கூட்டம். அதனால் முன்னுருவம் அழிந்து வேற்றறுருவம் தோன்றும் என்றவாறு. 'சண்டுப் பாகம் பரமானுக்களுக்கே' துவியனுக்கும் முதலியவற்றிற்கு அன்று ஆதலால், பாகமாங்கா நும் சள்ளையில்வைத்த குடத்தில் பரமானுக்களுக்கு வேற்றறுருவம் உண்டாயவழிப் பகங்குடம் கெட்டு மீளத் துவியனுக்கும் தோன்றுதல் முதலிய முறையானே செங்குடம் பிறக்கும். ஆண்டுப் பரமானுக்கள் சமவாயிகாரணம்; தேயுவின் கூட்டம் அசமவாயிகாரணம்; ஊழ்முதலியன் சிமித்தகாரணம். துவியனுக்கும் முதலியவற்றின் உருவத்திற்குக் காரண உருவம் அசமவாயிகாரணம் என்பர் பீலுபாகவாதிகளாகிய வைசேடிகர். பீலுஅனுவென்பன ஒரு பொருட்சிளவி. முற்குடத்துக்குக் கேடின்றியோ பரமானு முடிவான அவயவங்களினும் அவயவியினும் ஒருங்கே வேற்றறுருவம் பிறக்கும்' என்பர் பிடரபாக வாதிகளாகிய கையாயிகர். பிருதிவியின் பரமானுக்களின் உருவம் முதலியன அங்தம் என்றதுஅம் இதனுனே என்பதாம்.

மற்றவற்றின் எ - து ஸீர் முதலியவற்றின் என்றவாறு.

ஈத்தப்பொருளைச் சேர்ந்தவை எ - து பரமானுக்களைச் சேர்ந்தவை என்றவாறு.

அங்தப்பொருளைச் சேர்ந்தவை எ - து துவியனுக்கும் முதலியவற்றைச் சேர்ந்தவை என்றவாறு. உருவம் முதலியான்கும் உற்பூதமாயுள்ளன காட்சிக்குப் புலனும்; உற்பூதம் அல்லாதவை காட்சிக்குப் புலனுகா எனக்கொள்க. உற்பூதத் தன்மையாவது காட்சியைப் பயப்பதொரு தரும விசேடம். அதன் இன்மை அநுற்புத்தன்மை என்பதாம்.

23. சங்கை ஒருமை முதலிய வழக்கிற்குக் காரணம், சங்கை எனினும் எண் எனினும் ஒக்கும். அது ஒன்பது பொருளினும் இருப்பது. ஒன்று முதல் பரார்த்தம் ஈருய் உள்ளது. அவற்றுள், ஒருமை ஈத்தப்பொருளைச் சேர்ந்தது ஈத்தம்; அங்தப்பொருளைச் சேர்ந்தது அங்தம். இருமை முதலிய எல்லாம் யாண்டும் அங்தமே.

(தீபிகை) சங்கை எ - து எண்ணின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

24. பரிமாணம் அளத்தல் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம். அது ஒன்பது பொருளினும் உள்ளது. அது நுண்ணமைப்பெறுமை, குறுமை, கெடுமை என நான்கு வகைத்து.

(தீபிகை) பரிமாணம் எ - து அளவின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

அது எ - து பரிமாணத்தைப் பகுக்கின்றது.

25. வேற்றுமை வேவெற்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம். அது ஒன்பது பொருளினும் இருப்பது.

(தீபிகை) வேற்றுமை எ - து வேற்றுமையின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. 'இது இதனின் வேறு' என்னும் வழக்கிற்குக் காரணம் என்றவாறு.

26. சையோகம் கூடியது என்னும் வழக்கிற்குக் காரணம். அது ஒன்பது பொருளினும் இருப்பது.

(தீபிகை) சையோகம் எ - து கூட்டத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. 'இவ்விரண்டும் கூடி சின்றன' என்னும் வழக்கிற்குக் காரணம் என்றவாறு. சையோகம் தொழிலால் தோன்றியதும் சையோகத்தால் தோன்றியதும் என இருவகைத்து. கையின் தொழிலால் கைக்கும் புத்தகத்திற்கும் உளதாய சையோகத்தானே உடம்பிற்கும் புத்தகத்திற்கும் உளதாய சையோகம் சையோகத்தால் தோன்றியது. சையோகம் - வியாபியாமல் இருப்பது. வியாபியாமல் இருத்தல் தன் அத்தியங்காபாவமும் தானும் ஓரிடத்திருத்தல்; ஏகதேசத்து இருப்பது என்றவாருயிற்று.

27. விபாகம் சையோகத்தை நாசம்பண்ணும் குணம். விபாகம் எனினும் பிரிவு எனினும் ஒக்கும். அது ஒன்பது பொருளினும் இருப்பது.

(தீபிகை) விபாகம் எ - து பிரிவின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. காலம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் 'குணம்' என்றும், உருவம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குச் 'சையோகத்தை நாசம் பண்ணுவது' என்றும் கூறப்பட்டது. விபாகமும் தொழிலால் தோன்றியதும், விபா

கத்தால் தோன்றியதுமென இருவகைத்து. கைக்கும் புத்தகத்திற்கும் உளதாய பிரிவு தொழிலால் தோன்றியது. கைக்கும் புத்தகத்திற்கும் உளதாய பிரிவால் உடம்பிர்கும் புத்தகத்திற்கும் உளதாய பிரிவு விபாகத்தால் தோன்றியது.

28. பரத்துவம் முன்னென்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம். பரத்துவம் எனினும் முன்மை எனினும் ஒக்கும்.

(தீபிகை) பரத்துவம் எ - து முன்மையின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

29. அபரத்துவம் பின்னென்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம். அபரத்துவம் எனினும் பின்மை எனினும் ஒக்கும்.

(தீபிகை) அபரத்துவம் எ - து பின்மையின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

30. அவ்விரண்டும் திக்கினால் பண்ணப்படுவனவும், காலத்தினால் பண்ணப்படுவனவும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள், திக்கினால் பண்ணப்படும் பரத்துவம் சேய்மைக்கண் உள்ளது. திக்கினால் பண்ணப்படும் அபரத்துவம் அண்மைக்கண் உள்ளது. காலத்தினால் பண்ணப்படும் பரத்துவம் மூத்தோன்கணுள்ளது. காலத்தினால் பண்ணப்படும் அபரத்துவம் இளையோன்கண் உள்ளது.

(தீபிகை) அவ்விரண்டும் எ - து அவற்றைப் பகுக்கின்றது.

திக்கினால் பண்ணப்படும் எ - து திக்கினால் பண்ணப்படுவனவற்றிற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

காலத்தினால் பண்ணப்படும் எது காலத்தினால் பண்ணப்படுவனவற்றிற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

31. குருத்துவம் ஆதியில் வீழ்ச்சிக்கு அசமவாயிகாரணம். குருத்துவம் எனினும் தின்மை எனினும் ஒக்கும். அது பிருதி வியினும் ஸினும் இருப்பது.

(தீபிகை) குருத்துவம் எ - து தின்மையின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. இரண்டாம் வீழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கு வேகம் அசமவாயிகாரணமாகவின், வேகத்தின் அதிவியாத்தி ஸீக்கு தற்கு ‘ஆதி’ எனப்பட்டது.

32. திரவத்துவம் ஆதியில் ஒழுகுவதற்கு அசமவாயி காரணம். திரவத்துவம் எனினும் நெகிழ்ச்சி எனினும் ஒக்கும், அது பிருதிவி அப்புத் தேயுக்களில் இருப்பது. அது இயல்பாயுள்ளது, சிமித்தத்தாலுள்ளது என இருவகைத்து. நீரின் இயல்பாயுள்ளது. பிருதிவி தேயுக்களின் சிமித்தத்தாலுள்ளது. பிருதிவியின் நெய் முதலியவற்றின் நெருப்புக்கூடுதலால் உண்டாகிய நெகிழ்ச்சி. தேயுவில் பொன் முதலியவற்றின் உண்டாவது.

(தீபிகை) திரவத்துவம் எ-து நெகிழ்ச்சியிலக்கணம் கூறுகின்றது. ஒழுகுதல்-பாய்தல்.

அது எ-து அவற்றைப்பகுக்கின்றது. தேயு வி ன் கூட்டத்தால் பிறங்கது சிமித்தத்தாலுண்டாயது; அதனின் வேறுயது இயல்பானுள்ளது என்க.

நெய்முதலியவற்றின் எ-து பிருதிவியின் சிமித்தத்தானுயதற்கு உத்தரணம்.

பொன் முதலியவற்றின் எ-து அதற்குத் தேயுவின் உதாரணம்.

பி. சினேகம் பொடி முதலியவற்றைத் திரட்டுவதற்கு ஏதுவாய குணம். நீரின்மாத்திரம் இருப்பது.

(தீபிகை) சினேகம் எ-து சினேகத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. காலம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் ‘குணம்’ எனவும் உருவம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் ‘திரட்டுதல்’ எனவும் கூறப்பட்டது.

34. சத்தம் செலியால் கவரப்படும் குணம். ஆகாயத்தின் மாத்திரம் இருப்பது. அது ஒலிவடிவும், எழுத்துவடிவும் என இருவகைத்து, அவற்றுள், ஒலி வடிவுபேரிகை முதலியவற்றில் தோன்றுவது. எழுத்து வடிவு வடமொழி முதலிய பாடைவடிவாய் உள்ளது. இது எல்லாவழக்கிற்கும் காரணம்.

(தீபிகை) சத்தம் எ-து ஒசையிலக்கணம் கூறுகின்றது. ஒசைத்தன்மையின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக் ‘குணம்’ என்றும், உருவம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குக்

‘செவியான்’ என்றும் கூறப்பட்டது. ஓசை கூட்டத்தால் பிறந்ததும், பிரிவால் பிறந்ததும், ஓசையால் பிறந்ததும், என மூவகைத்து. அவற்றுள் முதலது முரசும் குணிலும் கூடிய கூட்டத்தில் பிறந்தது. இரண்டாவது மூங்கில் பிளவுபடுங்கால் அவ்விரண்டின் பிரிவால் தோன்றுவதாய் சடசட ஓசை. மூன்றாவது முரசு முதலியவிடம் தொடங்கிச் செவிகாரும் இரண்டாமோசை முதலிய ஓசையால் தோன்றுவது.

35. எல்லாவழக்கிற்கும் காரணமானபுத்தி அறிவு அது சினைவும் அநுபவமும் என இருவகைத்து.

(தீபிகை) புத்தி எ-து புத்தியிலக்கணம் கூறுகின்றது. ‘அறிகின்றேன்’ எனப் பின்னிக்கும் உணர்ச்சியால் குறிக்கப்படும் அறிவுத்தன்மையே இலக்கணம் என்பதாம்.

அது எ-து புத்தியைப் பகுக்கின்றது.

36. சினைவு வாசனையால் தோன்றும் ஞானம். அநுபவம் அதனின் வேரூய ஞானம். அது உண்மை யநுபவம், இன்மையநுபவம் என இருவகைத்து.

(தீபிகை) சினைவு எ-து சினைவின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. பாவனையெனப் பெயரியவாசனை என்க. வாசனையினது அழிவுபாட்டின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு ‘ஞானம்’ என்றும், குடம் முதலியவற்றின் காட்சியுணர்வின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு ‘வாசனையால் தோன்றியது’ என்றும் கூறப்பட்டது.

அநுபவம் எ-து அனுபவத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. சினைவிற்கு வேரூய உணர்வு அநுபவம் என்பதாம்.

அது எ-து அநுபவத்தைப் பகுக்கின்றது.

37. அஃது உடைப்பொருளின்கண் அது விசேடணமாக சிக்கும் அனுபவம் உண்மையநுபவம். அதுவே பிரமை என்று உரைக்கப்படும். அஃது இல்பொருளின்கண் அது விசேடணமாக சிக்கும் அனுபவம் இன்மையநுபவம். அது பிரமம்.

(தீபிகை) அஃது உடைப்பொருளின்கண் எ-து உண்மை யநுபவத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. அற்றேல், ‘குடத்

தின்கண் குடத்தன்மை' என்னும் உணர்ச்சிக்கண் அவ்வியாத் திக்குற்றம் தங்கும், குடத்தன்மையின்கண் குடமின்மையா லெனின்: அற்றன்று; எதனகண் எதன் சம்பந்தம் உண்டு அதன்கண் அதன் சம்பந்தத்தின் அனுபவமென்பது பொருளாகவின். குடத்தன்மையின்கண் குடசம்பந்தம் உண்மையான், அவ்வியாத்தியின்மை உணர்க.

அது எ - து உண்மையனுபவமே பிரமை என நூலின் கண் கூறப்படுவது என்பதாம்.

அஃது இல்பொருளின்கண் எ - து இன்மையனுபவத் தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. அற்றேல் 'இது சையோக முடைத்து' என்னும் பிரமைக்கண் அதிவியாத்தி வருமாலோ வெனின் . - அற்றன்று; எதன்வரைவான் எதன்சம்பந்தம் இல்லை அதன்வரைவான் அதன் சம்பந்தவுணர்ச்சி இன்மையனுபவம் என்பது கருத்தாகவின். சையோகம் இன்மையான் வரைந்த சையோகவுணர்ச்சி மயக்கமாகவின், சையோகத்தான் வரைந்த சையோக சம்பந்த உணர்ச்சி உளதாகவின், அதிவியாத்தியின்மை உணர்க.

38. உண்மையனுபவம் காட்சி, அநுமதி, உபமிதி, சாத்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்து. அதன் கரணமும் காண்டல், அனுமானம், உவமானம், சத்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைத்து.

(தீபிகை) உண்மையனுபவம் எ - து உண்மையனுபவத்தைப் பகுக்கின்றது.

அதன்கரணமும் எ - து தொடர்பாட்டால் கரணத்தையும் பகுக்கின்றது.

அதன்கரணம் எ - து பிரமைக்குக் கரணம் என்றவாறு. பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாணம் என்பது பிரமாணத்தின் பொதுவிலக்கணம். உண்மையனுபவ அறிவிற்குக் கருவியாயுள்ளது பிரமாணம் என்பது பொருள்.

39. கரணமாவது சிறப்புக்காரணம்.

(தீபிகை) கரணமாவது எ - து கரணத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. சாதரரண காரணமாகிய காலம் திக்கு முதலிய

வற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குச் ‘சிறப்புக்காரணம்’ எனப் பட்டது.

40. காரணம் காரியத்துக்கு சியதமாய் முன்னிற்பது.

(தீபிகை) காரணம் எ - து காரணத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. கழுதை முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு ‘முன்னிற்பது’ என்றேழியாது ‘சியதமாய்’ என்றும், காரியத்தின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு ‘சியதமாய்’ என்றேழியாது ‘முன்னிற்பது’ என்றும் கூறப்பட்டது. சியதம் - இன்றியமையாமை அற்றேல், நூலுருவமும் ஆடையைக்குறித்துக் காரணமாலோ எனின்:- அற்றன்று; பிறிதோராற்றால் பெறப்படாததாய் என்றும் அடை கொடுக்கற்பாற்றுகளின். பிறிதோராற்றால் பெறப்படாமை - பிறிதோராற்றால் பெறப்படுதலின்மை. பிறிதோராற்றால் பெறப்படுதல் முவகைத்து. எதனேடு கூடியே எதனைக் குறித்து முன்னிற்பதென்று உணர்ப்படுவது யாது அஃது அதனைக்குறித்து அதனுலே பிறிதோராற்றால் பெறப்படுவது: அது நூலோடு கூடி நூலுருவமும் நூற்றன்மையும் ஆடையைக் குறித்து முன்னிற்பதென்று உணர்ப்படுவது ஒன்று. பிறிதொன்றனைக் குறித்து முன்னிற்றல் உணர்ந்துழி எடுத்துக்கொண்டதனைக் குறித்து முன்னிற்றல் உணர்ப்படுவது யாது அஃது அவ்வெடுத்துக் கொண்டதனைக் குறித்துப் பிறிதோராற்றால் பெறப்படுவது: அஃது ஆகாயம் ஓசையைக் குறித்து முன்னிற்றல் உணர்ந்துழி குடத்தைக் குறித்து ஆகாயம் முன்னிற்பது என்று உணர்ப்படுவது ஒன்று. மற்றவிடங்களிலே சியதமாய் முன்னிற்பது இதுள்ளன்று துணியிப்பட்டதனுற்றுனே காரியம் தோன்றுழி அதனேடு உடனிகழ்வது பிறிதோராற்றால் பெறப்படுவது: அது பாகத்தால் தோன்றும் சிலத்து உருவத்தின் முன்னாவம் நாற்றத்தைக் குறித்து முன்னிற்பது என்பது ஒன்று. ஆக முன்றும் தெரிந்துகொள்க. இங்ஙனம் கூறியவாற்றால் பிறிதோராற்றால் பெறப்படாததாய் இன்றியமையாது முன்னிற்பது காரணமெனக் கொள்க.

41. காரியம் முன்னின்மைக்கு எதிர்மறை.

(தீபிகை) காரியம் எ-து காரியத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

42. அக்காரணம் சமவாயி, அசமவாயி, சிமித்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்து. எதன்கண் ஒற்றித் துக் காரியம் தோன்றும் அது சமவாயிகாரணம்: அஃது எங்ஙனம்; நூல்கள் ஆடைக்குச் சமவாயிகாரணம். ஆடையும் தன்னையடைந்த உருவம் முதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரணம் *காரியத்துடனுக்கத்தான் காரணத் துடனு கத்தான் ஒரு பொருளில் சமவேதித்துக் காரணமாய் இருப்பது, அசமவாயி காரணம்: அஃது எங்ஙனம், நூலியைப் பூடைக்கு, நூலுருவம் ஆடையுருவிற்கு, அசமவாயிகாரணம். அவ்விரண்டின் வேறுய காரணம் சிமித்தகாரணம்: அஃது எங்ஙனம், ஆடைக்கு ஓடா வேமா முதலியன். இங்ஙனம் கூறிய மூவகைக்காரணத்துள்ளது சிறந்தகாரணம் அதுவே கரணம்.

(தீபிகை) அக்காரணம் எ-து காரணத்தைப் பகுக் கின்றது.

எதன்கண் எ-து சமவாயிகாரணத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

காரியத்துடன் எ-து அசமவாயிகாரணத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

நூலியைப் போது ‘காரியத்துடன்’ என்பதற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது. தன்காரியமாகிய ஆடையோடும் ஒரு நூலின் கண் சமவேதித்திருத்தலான், நூலியைப் பூடைக்கு அசமவாயி காரணம் என்றவாறு.

நூலுருவம் எ-து ‘காரணத்துடன்’ என்பதற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது. தன்காரியத்தின் சமவாயிகாரணமாகிய ஆடையுடன் ஒருநூலின்கண் சமவேதித்திருத்தலான், நூலுருவம் ஆடையுருவிற்கு அசமவாயிகாரணம் என்றவாறு.

அவ்விரண்டின் எ-து சிமித்தகாரணத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. சமவாயிகாரணம், அசமவாயி காரணமாகிய இரண்டின் வேறுகிய காரணம் என்றவாறு.

இங்ஙனம் கூறிய எ-து கரணத்தின் இலக்கணம் முடிந்தது முடித்தல் என்னுமுத்தியால் கூறுகின்றது.

* ‘காரியத்துடனுக்கத்தான், காரணத்துடனுக்கத்தான் எனபதற்குக் காரியத்துடனேனும் காரணத்துடனேனும்’ எனப்பொருள்கொள்க.

பிரத்தியகூப்பிரமாணம்

43. அக்கரணம் நான்களுள், காண்டலாவது புலப்படக் காலனும் காட்சியறிவிற்குக் கரணம். காட்சி யறிவு இந்திரிய விடய சம்பந்தத்தால் தோன்றும் ஞானம். அது சிருவிகற்பகம் சவிகற்பகம் என இருவகைத்து. அவற்றுள், சிருவிகற்பகம் விசேடணமின்றித் தோன்றும் ஞானம். சவிகற்பகம் ‘இவன் சாத்தன்’ ‘இவன் கரியன்’ ‘இவன் பார்ப்பான்’ என விசேடணத்தோடு தோன்றும் ஞானம்.

(தீபிகை) அக்கரணம் நான்களுள் எது காண்டலாவையின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

காட்சியறிவு எது காட்சியறிவின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. இந்திரியம் கண் முதலியன, விடயம் குடம் முதலியன. அவ்விரண்டன் சம்பந்தம் சையோகம் முதலியன அச்சையோகமுதலியவற்றால் பிறந்தவுணர்வு என்பதாம்.

அவற்றுள், சிருவிகற்பகம் எது சிருவிகற்பக் காட்சி யிலக்கணம் கூறுகின்றது. வி சே ச ண வி சே டியங்களின் சம்பந்தம் கவராதவுணர்வு என்றவாறு. அற்றேல், சிருவிகற்பகம் உண்டு என்பதற்குப்பிரமாணம் என்னையெனின்:- ‘ஆத்தன்மையான் அடையடுத்த ஆவென்னும் விசேடியஞானம் விசேடண ஞானத்தால் தோன்றற்பாலது, விசேடியஞானமாகவின், குழையனைன்னும் ஞானம்போலும்’ என்னும் அனுமானமே பிரமாணம் என்க. விசேடணஞானமும் சவிகற்பகம் எனின் வரம்பின்றியோடும் ஆகவின், சிருவிகற்பகம் உண்டென்பது பெறுதும்.

சவிகற்பகம் எது சவிகற்பகத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. பெயர் சாதி முதலிய விசேடண விசேடியங்களின் சம்பந்தம் கவருஞானம் என்பதாம். ‘இவன் சாத்தன்’ ‘இவன் கரியன்’ என்று சவிகற்பகத்துக்கு உதாரணம்.

44. காண்டலறிவிற்கு ஏது இந்திரிய விடயசம்பந்தம். சம்பந்தம் எனினும், இயையு எனினும், யாப்பு எனினும். சிழமை எனினும் ஒக்கும். அச்சம்பந்தம் சையோகமும், சையுத்தசமவாயமும், சையுத்தசமவேத சமவாயமும், சமவாயமும், சமவேத சமவாயமும், விசேடண விசேடியத்தன்மையும்

என அறுவகைப்படும். கண்ணினால் குடத்தைக் காணுங்கால் சையோக சம்பந்தம். குடவருவத்தைக் காணுங்கால் சையுத்த சமவாயம்; கண் ஞேடு சையுத்தமான குடத்தில் உருவம்¹ சமவாயமாதலான் என்க. உருவத்தன்மைப் பொது மையைக் காணுங்கால் சையுத்த சமவேத சமவாயம், கண் ஞேடு சையுத்தமான குடத்திலுருவம் சமவேதம், உருவத்தில் உருவத்தன்மை² சமவாயமாதலால் என்க. செவியால் சத்தத்தை யுணருங்கால் சமவாயசம்பந்தம், செவித்துளையி விருக்கும் ஆகாயமே சோத்திரமாதலால் சத்தம் ஆகாய குணமாதலின் குண குணிக்ட்குச் சமவாயம் உண்மையான் எனவுணர்க. ஒரைசத்தன்மையை உணருங்கால் சமவேத சமவாயம், சோத்திரத்தில் சமவேதமான சத்தத்தில்³ சத்தத்தன்மை சமவாயமாய் இருத்தலான் என்க. அபாவத்தைக் காணுங்கால் விசேடனை விசேடியத்தன்மைச் சம்பந்தம். ‘குடமில்லது இப்பூதலம்’ என்புழிக் கண் ஞேடு சையுத்தமான பூதலத்தில் குடமின்மை விசேடனமாயும், ‘பூதலத்தில் குடமில்லை’ என்புழிக் குடமின்மை விசேடியமாயும் இருத்தலான் என்க. இங்ஙனம் கூறிய ஆறு சம்பந்தத்தினும் தோன்றும் உணர்வு காட்சி. அதற்குக் கரணம் இந்திரியம். அதனால் இந்திரியமே காண்டலனவை என்பது பெறப்பட்டது.

(தீபிகை) அச்சம்பந்தம் எ - து இந்திரிய விடய சம்பந்தத்தைப் பகுக்கின்றது.

கண்ணினால் எ - து சையோக சம்பந்தத்திற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது. திரவியக்காட்சியில் யாண்டும் சையோகமே சம்பந்தம் என்பதாம். ஆன்மா மனத்தோடும், மனம் இந்திரியத்தோடும், இந்திரியம் பொருளோடும் கூடும்; அதனால் காட்சியுணர்வு சிகழும் எனவுணர்க.

குடவருவத்தை எ - து சையுத்தசமவாயத்திற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

கண் ஞேடு எ - து அதற்கு ஏதுக் கூறுகின்றது.

உருவத்தன்மைப் பொதுமையை எ - து சையுத்த சமவேத சமவாயத்திற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

1. 2. சமவாயமுண்மையால்' 3. 'சத்தத்தன்மைக்குச் சமவாயமுண்மையால்' எனப் பாடம்கொள்க,

செவியால் எ - து சமயவாயத்திற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

செவித்துளையில் எ - து அதனைத் தெரித்து உணர்த்துகின்றது. அற்றேல், சேய்கைக் கண்ணதாகிய ஒரை செவியின்கண் சம்பந்திப்பது எவ்வாறு எனின்:- வீசிதரங்க ரியாயத்தாற்றுன் கதம்பழகுள சியாயத்தாற்றுன் வெவ்வேறு ஒரையைத் தோற்றுவிக்கும் முறையானே செவிப் புலத்தின்கண் தோன்றிய ஒரைக்குச் செவிச் சம்பந்தம் உண்மையால் காட்சியுணர்வு சிகழும் என்க.

ஒரைத்தன்மையை எ - து சமவேத சமவாயத்திற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

அபாவத்தை எ - து விசேடனை விசேடியத்தன்மைக்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

குடமில்லது எ - து அதனைத் தெரிக்கு உணர்த்துகின்றது. இதனுனே அனுபலத்தி வேறு பிரமாணம் என்பதூம் மறுக்கப்பட்டது. ‘எண்டுக் குடம் உண்டாயின் இப்பொடுது சிலம் போலக் காணப்பட வேண்டும், காட்சி இன்மையான் இல்லை’ என்று தர்க்கம் செய்யப்படும் எதிர்மறைப்பொருளின் உண்மையின் உணர்வு பெறுமையோடு கூடிய இந்திரியத்தானே அபாவனுணர்வு தோன்றுதலின், அனுபலத்தி வேறு பிரமாணம் என்றல் பொருந்தாமை உணர்க; இடம் உணர்தற்பொருட்டு வேண்டப்படும் இந்திரியமேக்ரணமாயவழி அனுபலத்தி கரணமென்றல் பொருந்தாமையின். விசேடனை விசேடியத்தன்மை விசேடனை விசேடிய சொருபமே அன்றி வேற்றுச்சம்பந்தம் அன்று.

இங்ஙனம் எ-து காட்சியுணர்வு முடிந்தது முடித்த லென்னும் உத்தியாற்கூறி, அதற்குக் கருவி கூறுகின்றது. சிறப்புக்காரணமாகலின், இந்திரியம் காட்சியுணர்விற்குக்கருவி என்றவாறு.

அதனால் எ-து காண்டலளவை முடிந்தது முடித்த லென்னும் உத்தியால் கூறுகின்றது.

அனுமானப்பிரமாணம்

45. இனி அனுமானமாவது அனுமிதிக்குக் கரணம். அனுமிதி ஆராய்ச்சியாற்றேன்றும் ஞானம். ஆராய்ச்சி வியாத்தியடுத்த பக்க தருமத்தன்மை ஞானம்: அது ‘வண்ணியின் வியாப்பியமான புகையுடையது இம்மலை’ என்னும் ஞானம். அவ் ஆராய்ச்சியால் தோன்றியது ‘இம்மலை தீயுடைத்து’ என்னும் உணர்வு. அதுவே அனுமிதி என்க. வியாத்தி ‘யாண்டுப் புகை ஆண்டுத் தீ’ என சியதமான உடனிகழ்ச்சி. பக்கதருமத்தன்மை வியாப்பியமான புகை மலை முதலிய பக்கத்தினிருத்தல்.

(தீபிகை) இனி அனுமானம் எது அனுமான இலக்கணம் கூறுகின்றது.

அனுமிதி எது அனுமிதி இலக்கணம் கூறுகின்றது. அற்றேல், ‘குற்றியோ மகனே’ என்னும் ஜூயத்தின் பின்னர் ‘மகன்மையான் வியாபிக்கப்படும் கை கால் முதலியன உடையன் இவன்’ என்னும் ஆராய்ச்சியான் ‘மகனே’ என்னும் காட்சி யுணர்வு பயத்தலின் ஆண்டு அனுமியுணர்வே பயப்பது எனின், ‘மகனைப் புலப்படக் காண்கின்றேன்’ எனப் பின்னிகழும் உணர்விற்கு மாறுகோடலின், அதன் ‘ஆராய்ச்சியால் தோன்றும் ஞானம்’ என்னும் இலக்கணத் திற்கு ஜூயத்தின் பின்னர்த்தாகிய காட்சிக் கண் அதிவியாத்தி வருமாலோ எனின்:- அற்றன்று; பக்கத்தன்மையோடு கூடிய ஆராய்ச்சியால் தோன்றும் ஞானம் என்பது கருத்தாகலின். பக்கத்தன்மையாவது துணிதல் வேட்கை இல்லாமையோடு கூடிய துணிபொருட்பெறுதியின்மை. துணிபொருட்பெறுதி அனுமிதியுணர்விற்குத் தடை, துணிதல் வேட்கை அதற்கு மாற்று, பெறுதியுள்ள வழியும் ‘அனுமிப்பேன்’ என்னும் வேட்கையான் அனுமிதியுணர்வு நிகழுக்காண்டலின், நெருப்பின் குட்டைத் தடுப்பது, மணி, அதற்கு மாற்று மந்திரமாதல் போலும் என்க. எனவே, மாற்றின்மையோடு கூடிய மணியினபாவும் சுடுதல்காரணமாதல்போலத் துணியும் விருப்ப மில்லாமையோடு கூடிய பெறுதியின்மையும் அனுமிதியுணர்விற்குக் காரணமாதல் பெறப்பட்டது.

ஆராய்ச்சி எ-து ஆராய்ச்சியிலக்கணம் கூறுகின்றது. வியாத்தியை விடப்பமாகவுடைய பக்கதருமத்தன்மை ஞானம் யாது அது ஆராய்ச்சி என்பதாம்.

அது எ-து ஆராய்ச்சியைத் தெரித்துக்காட்டியவாறு.

அவ்வாராய்ச்சியால் எ-து அனுமதியுணர்வினைத்தெரித் துக் கட்டியவாறு.

வியாத்தி எ - து வியாத்தி இலக்கணம் கூறுகின்றது.

யாண்டுப்புகை எ - து வியாத்தியைத் தெரித்துக் காட்டியவாறு.

நியதமான உடன் நிகழ்ச்சி எ - து இலக்கணம். உடனிகழ்ச்சி - ஒரு சிலைக்களத்திருத்தல். அது நியதமாதல் ஏதுவின் சிலைக்களத்து உளதாகிய முழுதும் அபாவத்திற்கு எதிர்மறையாகாத துணிபொருளின் சிலைக்களத்து உளதாதல். அதுவே வியாத்தி என்பதாம்.

பக்கதருமம் எ - து பக்கதருமத்தன்மை இன்னது என்கின்றது.

46. இவ்வனுமானம் தன் பொருட்டு அனுமானம், பிறர் பொருட்டு அனுமானம் என இருவகைத்து.

(தீபிகை) இவ்வனுமானம் எ - து அனுமானத்தைப் பகுக்கின்றது.

47. தன்பொருட்டனுமானம் தனக்கு அனுமதி ஞானம் விளங்குதற்குக் காரணம். அங்குனமன்றோ, ஒருவன் தானே அடுத்துத்துக் காண்டலால் ‘யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீயுண்டு’ என அடுக்களை முதலியவற்றின் அவ்விரண்டற்கும் வியாத்தியை உணர்ந்து, மலையின் அண்மைக்கண் சென்றுள்; ஆண்டுசென்றழி ‘இம்மலையில் தீ உண்டோ இல்லையோ’ என ஓயுற்றுன்; அம்மலையின்மேல் புகையைக் கண்டுழி ‘யாண்டுப் புகை ஆண்டுத் தீ’ என்னும் வியாத்தி நினைவு நிகழும். அங்கினைவு நிகழ்ந்த பின்னர், ‘வண்ணியின் வியாப் பியமான புகையுடையது இம்மலை’ என்னும் உணர்வுதோன் ரும்; அதுவே இலிங்கபராமரிசம் எனப்படும். அதனால் ‘இம்மலை நெருப்புடைத்து’ என்னும் அனுமதி ஞானம்தோன் ரும் இது

தன்பொருட்டு அனுமானம் என்க, இலிங்கபராமரிசம் எனினும் குறியாராய்ச்சி எனினும் ஒக்கும்.

(தீபிகை) ஒருவன் எ - து தன் பொருட்டனுமானத்தைத் தெரித்துக் காட்டுகின்றது. அற்றேல், 'யாண்டுப் பிருதிவியின் கூருந்தன்மை ஆண்டு இரும்பால் போழற் பாலதாந்தன்மை என்றற்றெருட்க்கத்து உடனிகழ்ச்சி பலகால் கண்டுழியும் வயிரமணி முதலியவற்றில் பிறழக்காண்டவின், அடுத்தடுத்துக் காண்டலால் வியாத்தி கவர்தல் யாண்டையது எனின்:- அற்றன்று; பிறழ்ச்சி உணர்வின்மையோடு கூடிய உடனிகழ்ச்சியுணர்வே வியாத்தியைத் தெவிப்பதாகவின், பிறழ்ச்சியுணர்வு துணிவும் ஜெயமும் என இருவகைத்து. அவற்றுள், துணிவு இயல்பானே தெரிந்து நீக்கப்படும். ஜெயப்பிறழ்ச்சி தருக்கத்தால் தெரிந்து நீக்கப்படும். புகை தீக்களின்வியாத்தி யுணர்தற்கண் பிறழ்ச்சி ஜெயப்பாடு நீக்குவது காரியகாரணத் தன்மைக்குக் கேடு வரும் என்னும் தருக்கமாம் என்க.

அற்றேல், உலகத்துள்ள எல்லாப் புகைதீக்கஞும் காட்சிப் படாமையின் வியாத்தியுணர்ச்சி யாண்டையது எனின் : அற்றன்று; புகைத்தன்மை தீத்தன்மையாகிய அவற்றின் பொது மைச்சாதி உணர்ப்படுதலின் எல்லாப் புகைதீக்களின் உணர்வும் நிகழுமாகவின் என்க.

அதனால் எ - து இலிங்கபராமரிசத்தான் என்றவாறு.

48. பிறர்பொருட்டு அனுமானமாவது தான் புகைபால் வன்னியை அனுமித்து, பிறர் உணர்தற்பொருட்டு ஜெவகை உறுப்புக்களையுடைய வாக்கியத்தைக் கூறுவது. வாக்கியம் எனினும் தொடர்மொழி எனினும் ஒக்கும். அது 'மலீ தீ உடைத்து. புகை உடைமையால், யாது யாது புகையுடைத்து அது அது தீ யுடைத்து அடுக்களைபோல. இதுவும் அங்ஙனம், ஆதலின் இங்ஙனம்' எனவரும். இதனால் கூறப்பட்ட இலிங்கத்தால் பிறரும் தீயுண்டு எனத் தெளிவார்.

(தீபிகை) பிறர் பொருட்டனுமானம் எ - து பிறர் பொருட்டனுமானம் கூறுகின்றது.

அது எ - து ஜெவகை உறுப்புக்களையுடைய வாக்கியத் தீற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

49. ஐவகை உறுப்புக்களாவன பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாரணம், உபநயம், சிகமனம் என இவை, பிரதிஞ்ஞை; மேற்கோள் என்பன ஒருபொருட் கிணவி: இதனுள் ‘மலை தீ உடைத்து’ என்பது பிரதிஞ்ஞை: ‘புகையுடைமையால்’ என்பது ஏது. யாது யாது புகையுடைத்து அது அது தீயுடைத்து அடுக்களைபோல்’ என்பது உதாரணம்; ‘இதுவும் அங்ஙனம்’ என்பது ‘உபநயம்; ‘ஆதலின் இங்ஙனம்’ என்பது சிகமனம் என உணர்க.

(தீபீகை) ஐவகை எ - து ஐவகை உறுப்புக்களின் பெயர் கூறுகின்றது.

இதனுள் எ - து எடுத்துக்காட்டிய வாக்கியத்தின் மேற்கோள் முதலிய ஐந்தினையும் பகுத்துக் காட்டுகின்றது. பக்கத் தைத் துணி பொருளுடைத்தாகக் கூறுகின்றது. மேற்கோள், இன், ஆன் என்னும் உருபு சருக இலிங்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவது ஏது. வியாத்தியை எடுத்துக் காட்டுவது உதாரணம். பக்க தருமத்தன்மை உணர்தற்பொருட்டுத் திருட்டாங்தத்தைச் சார்த்திக் கூறுவது உபநயம். முடிந்தது முடித்தல் சிகமனம். மறுதலையின்மை காட்டல் முதலியன சிகமனத் திற்குப் பயன் என்க.

50. தன்பொருட்டனுமிதி பிறர்பொருட்டனுமிதி என்னும் இவை இரண்டற்கும் இலிங்க ஆராய்ச்சியே கருவி. அதனால் இலிங்கப்பராமரிசம் அனுமானம் எனப்பட்டது.

(தீபீகை) தன்பொருட்டனுமிதி எ - து அனுமிதியுணர்விற்குக் காரணம் கூறுகின்றது. அற்றேல், வியாத்திசினைவும் பக்கதருமத்தன்மை உணர்வுமே அனுமிதியைப் பிறப்பித்தவினடையடுத்த ஆராய்ச்சி வேண்டற்பாலது ஏற்றுக்கு எனின்:- அற்றன் று! ‘வன்னியின் வியாப்பியமான புகையுடைத்து இது’ என்னும் சுத்தபராமரிசத்தின்கண் ஆராய்ச்சி ஒருதலையான் வேண்டற்பாலதாகவின் எளிதாகயாண்டும் ஆராய்ச்சியே காரணம் என்றல் பொருத்தமுடைத்து ஆகவின்.

இலிங்கமே கரணமாம் பிறவெனின்:- இறந்தது முதலிய வற்றில் பிறழ்தலான் ஆகாதென்க. வியாபாரம் உடைத்தாகிய காரணமே கரணம் என்பார் மதுத்தின் ஆராய்ச்சி வழியான் வியாத்தியுணர்வு கரணமெனக் காண்க; வியாபாரம் அதனில் தோன்றி அதனில் தோன் றற்பாலதைசீத் தோற்றுவிப்பது.

அதனால் எது அனுமானத்தின் முடிந்தது முடித்தல் என்னும் உத்தியோவிசூரிகின்றது.

51. இலிங்கம் அந்நுவயவெதிரேகி, கேவலாந்நுவயி, கேவலவெதிரேகி என மூவகைத்து. அந்நுவயம் உடம்பாடு. வெதிரேகம் மறை,

(தீபிகை) இலிங்கம் எ - து இலிங்கத்தைப் பகுக்கின்றது.

52. அந்நுவயத்தானும் வெதிரேகத்தானும் வியாத்தி யுடையது அந்நுவயவெதிரேகி. வன்னியைச் சாதிக்குங்கால் புகையுடைமை அந்நுவயவெதிரேகி. ‘யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீ அடுக்களோபோல்’ என அந்நுவய வியாத்தியும், ‘யாண்டுந்தீயில்லை ஆண்டுப் புகையில்லை மடுப்போல்’ என வெதிரே கவியாத்தியும் உடைமையின்.

(தீபிகை) அந்நுவயத்தானும் எ - து அந்நுவய வெதிரே கியைத் தெரித்து உணர்த்துகின்றது. எதுவிற்கும் துணி பொருட்கும் உளதாய வியாத்தி அந்நுவயவியாத்தி, அவ்விரண்டன் அபாவங்கட்கு உளதாய வியாத்தி வெதிரேகவியாத்தி என்றால்.

53. இனி அந்நுவயத்தின் மாத்திரம் வியாத்தியுடையது கேவலாந்நுவயி; அஃது எங்ஙனம்: ‘குடம் அபிதேயம்: பிரமேயத்தன்மையால், ஆடைபோல்’ எனவரும். சண்டுப் பிரமேயத்தன்மை அபிதேயத்தன்மைகட்கு வெதிரேக வியாத்தியின்று ; எல்லாப் பொருளும் பிரமேயமும் அபிதேயமும் ஆதலால். பிரமேயம் அளவையால் அளக்கற்பாலது அபிதேயம் பெயரிட்டு வழங்கற்பாலது.

(தீபிகை) இனி அந்நுவயத்தின் எ-து கேவலாந்நுவயி இலக்கணம் கூறுகின்றது. கேவலாந்நுவஸியாகிய துணி பொருட்கு இலிங்கம் கேவலாந்நுவயி, முழுதும் அபாவத்திற்கு எதிர்மறையாகாமை கேவலாந்நுவயித்தன்மை, இறைவனுணர்விற்கு விடயமாந்தன்மையும் எல்லாம் என்னும் மொழி யான் வழங்கற்பாலதாந்தன்மையும் யாண்டும் உண்மையின் அவற்றிற்கு வெதிரேகமின்மை உணர்க.

54. இனிக் கேவலவெதிரேகி வெதிரேகத்தின் மாத்திரம் வியாத்தியுடையது: அஃது எங்ஙனம். ‘பிருதிவி ஏனையவற்

றின் வேறு, நாற்றமுடைமையின்; யாது ஏனைப் பொருள் களின் வேறான் ரு அது நாற்றம் உடைத்தன் ரு அப்புப்போல, இஃது அங்ஙனம் அன்று ஆதலின் இங்ஙனம் அன்று' என வரும். ஈண்டு 'யாது நாற்றமுடைத்து அது ஏனைப் பொருள் களின் வேறு இதுபோல' என அந்நுவயத்தில் திருட்டாந்த மில்லை, பிருதிவி முழுதும் பக்கமேயாகவின்.

(தீபிகை) இனிக் கேவலவெதிரேகி எ - து கேவலவெதிரேகி இலக்கணம் கூறுகின்றது.

பிருதிவி எ - து அதற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது, அற்றேல், ஏனையவற்றில் வேறுதல் முன்னர்த் துணியப்பட்டதோ அன்றே? துணியப்பட்டது எனின் யாண்டுத் துணியப்பட்டது ஆண்டு ஏதுவுண்டாயின் அந்நுவயமுடையத்தாதல் கூடும்; ஆண்டு ஏதுவின்றுயின் சிறப்பென்னும் அநைகாந்திகமாம்; அன்றெனின், துணிபொருளுணர்ச்சி இன்மையின் அதனுண் விசேஷிக்கப்படும் அனுமதியுணர்வு எங்ஙனம் தோன்றும், விசேஷவுணர்ச்சி இன்றி விசேஷிக்கப்பட்டதனுணர்வு பிறவாமையின்.

அன்றியும், எதிர்மறையுணர்ச்சி இன்மையின் வெதிரேக வியாத்தியுணர்வும் உண்டாகாதாலோ எனின்:- அற்றன்று;- அப்பு முதலிய பதின்மூன்றன் கண்ணும் ஒன்றற்கொன்று வேறுந்தன்மை உளவாம் அன்றே, அப்பதின்மூன்றன்கண்ணும் தனித்தனி துணியப்பட்ட வேறுதற்றன்மை பின்னர் பிருதிவி யின் கண் ஒருங்கு துணியப்படும் ஆகலின் என்க. பதின் மூன்றன் தன்மையானும் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட வேறுதற்றன்மை ஒருசிலைக்களத்து இராமையின், அந்நுவயமுடைத்தாகாமையும் சிறப்பு அநைகாந்திகமின்மையும் உணர்க. தனித்தனி சிலைக்களத்து முன்னர் துணியப்பட்டதாகவின், துணிபொருள் விசேஷணத்தான் அடுத்த அனுமதியுணர்வும் கூடும், வெதிரேகவியாத்தியும் உண்டு என்க.

55. பக்கம் ஐயுற்றுத் துணியும்பொருளுக்கு இடம்:- அஃது எங்ஙனம், புகையுடைமையாகிய ஏதுவில் மலைபக்கம். சபக்கம் துணித் பொருளுக்கு இடம்: அஃது எங்ஙனம், அவ்வேதுவில் அடுக்களை. துணித் பொருள் இல்லாவிடம் விபக்கம்: அஃது எங்ஙனம், ஆண்டு மடு.

(திபிகை) பக்கம் எ-து பக்கத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. அற்றேல், வேத வாக்சியங்களான் ஆன்மா உண்டு என்பது துணியப்பட்டதாகவின், ஆண்டு ஜூயியன் மையின் கேள்வியின் பின்னரித்தாகிய சிந்தனைக்கண்ணும், காட்சிப் புலஞ்சிய ரெக்ருப்பின் கண் துணிதல் வேட்கை உளதாயவழி அனுமதி யுணர்வு பிறத்தலின் ஆண்டும், அவ்வியாத்தி வருமாலோ எனின்:- அற்றன்று; முன்னர்க்கூறிய பக்கத்தன்மைக்குப் பற்றுக்கோடாதல் பக்கத்துக்கு இலக்கணமாகவின்.

சபக்கம் எ-து சபக்கத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

துணிந்த எ-து விபக்கத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

56. இனி ஏதுப்போலி சவ்வியபிசாரம், விருத்தம், சற்பிரதிபக்கம். அசித்தம், பாதிதம் என ஒவ்வைக்கத்து.

(திபிகை) இனி ஏதுப்போலி எ-து இங்ஙனம் உண்மை ஏதுவைத்தெரித்துணர்த்தி, ஈண்டு இன்மை யேதுவைத் தெரித்துக் காட்டும் பொருட்டுப் பகுக்கின்றது. அநுமதி யுணர்விற்குத் தடையாய் உண்மை அனுபவ உணர்வினை விடயமாகக் கோடல் ஏதுப்போலி இலக்கணம்.

57. அவற்றுள் சவ்வியபிசாரம் அநைகாந்திகம், பிறழ்ச்சி யுடையது, அது பொதுவும், சிறப்பும். முடிவு பெறுமையும் என மூவ்கைத்து.

(திபிகை) அவற்றுள் எ-து அநைகாந்திகத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

அது எ-து அநைகாந்திகத்தைப் பகுக்கின்றது.

58. அவற்றுள். பொது அநைகாந்திக ஏதுப்போலி துணிபொருளில்லாவிடத்தும் இருக்கும் ஏது: அது ‘இம்மலை தீயடைத்து, அளவையான் அளக்கற் பாலதாகவின்’ என்பதாம். அளவையான் அளக்கற் பாலதாந்தன்மை தீயில்லா இடமாகிய நீர்த்தடாகத்தினும் இருத்தலின் எனக்.

(திபிகை) அவற்றுள், பொது எ-து பொது அநைகாந்திகத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது,

அது எ-து அதற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

59. சிறப்பு அனைகாந்திகம் சபக்க விபக்கங்கள் எல்லா வற்றினும் இல்லாதது: அது 'சத்தம் சித்தியம், சத்தத்தன்மை யுடைமையான்' என்பது. சத்தத்தன்மை சித்த அசித்தப் பொருள் எல்லாவற்றினும் இன்றிச் சத்தத்தின் மாத்திரம் இருப்பது,

(தீபிகை) சிறப்பு எ-து சிறப்பு அனைகாந்திகத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

60. முடிவுபெருமை அங்நுவய திருட்டாந்தமும் வெதி ரேகதிருட்டாந்தமும் இல்லாதது: அது 'எல்லாப் பொருளும் அசித்தம், அளவையான் அளக்கற்பாலதாகவின்' என்பது ஈண்டு முழுவதும் பக்கமாயிருத்தவின், திருட்டாந்தம் இல்லை.

(தீபிகை) முடிவுபெருமை எ-து முடிவுபெருமை அனைகாந்திகத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

61. இனித் துணிபொருள் இல்லாவிடத்து வியாபித் திருக்கும் ஏது விருத்தமென்னும் ஏதுப்போலி: அது 'சத்தம் சித்தியம், காரியப்பாட்டால்' எனவரும், காரியப்பாடு சித்திய மல்லா அழிபொருளில் வியாபித்திருப்பதாகவின் எனக.

(தீபிகை) இனித் துணிபொருள் எ-து விருத்தத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

62. துணிபொருட்கு மறுதலையாகிய துணிந்தபொருளைச் சாதிக்கும் வேரேர் ஏதுவிணையுடைய ஏது சற்பிரதிபக்கம் என்னும் ஏதுப்பேரலி: அது 'சத்தம் சித்தியம், செவிக்குப் புலஞ்சென், சத்தத்தன்மை போலும்' · சத்தம் அசித்தியம் 'காரியப்பாட்டால், 'குடம்போலும்' எனவரும்.

(தீபிகை) துணிபொருட்கு எ-து சற்பிரதிபக்க இலக்கணம் கூறுகின்றது.

63. இனி அசித்தம் என்னும் ஏதுப்போலி சார்பசித்தம், உருவசித்தம், வியாப்பியத்தன்மைசித்தம் என மூவகைப்படும்.

(தீபிகை) இனி அசித்தம் என்னும் எ-து அசித்தத்தைப் பகுக்கின்றது.

64. அவற்றுள், சார்பசித்தமாவது 'ஆகாயத்தாமரை மணமுடைத்து, தாமரைத்தன்மையால், பொய்கைத் தாமரை

போலும்' என வரும். ஈண்டு மணமுடைமைக்கு ஆகாயத் தாமரை சார்பு, அதுவே இல்லை.

(தீபிகை) அவற்றுள், சார்பு எ-து சார்பசித்தத்திற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

ஸி. உருவசித்தமாவது சொருபாசித்தம்: அஃது எங்ஙனம் 'சத்தம் குணம், கண்ணுக்குப் புலனுதலீன்' எனவரும். ஈண்டுக் கட்டபுலனுதல் சத்தத்திற்கு இன்று, சத்தம் செவிக்குப் புலனுதலீன்.

(தீபிகை) உருவசித்தம் எ-து உருவசித்தத்திற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

ஸி. வியாப்பியத்தன்மைய சித்தமாவது செயற்கை யோடு கூடிய ஏது. செயற்கை சாத்தியத்தில் வியாபித்து ஏதுவில் வியாபியாதது. சாத்தியத்தில் வியாபித்தல் சாத்தியப் பொருள் இருக்கும் இடத்தின்கண் உள்ள முழுதுமபாவத் திற்கு எதிர்மறையாகாமை. ஏதுவில் வியாபியாமை ஏது இருக்கும் இடத்தின்கண் உள்ள முழுதுமபாவத்திற்கு எதிர் மறையாதல். 'ஆம்மலை புகை உடைத்து, தீ உடைமையால்' என்பும் சர விறகின் கூட்டம் செயற்கை. அது 'யாண்டுப் புகை உண்டு ஆண்டு சர விறகின்கூட்டம் உண்டு' எனச் சாத்தியப் பொருளில் வியாபகமாயும், 'யாண்டுத் தீ உண்டு ஆண்டு, சரவிறகின்கூட்டம் இன்று. ஒழுகக் காய்ச்சிய இரும்பில் சரவிறகு இன்மையின்' என ஏதுவில் வியாபக மின்றியும் இருத்தலீன், சர விறகின் கூட்டம் உபாதி. அவ்வு பாதியுடைமையின் வன்னியுடைமையாகிய ஏது வியாப்பியத்தன்மையசித்தம்.

(தீபிகை) வியாப்பியத்தன்மை எ-து வியாப்பியத்தன்மைய சித்தத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

செயற்கை எ-து செயற்கை இலக்கணம் கூறுகின்றது. செயற்கை துணி பொருளெல்லாவற்றினும் வியாபிப்பதும். பக்கதருமத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் துணிபொருளின் வியாபிப்பதும், ஏதுவான் வரைந்து கொள்ளப்படும் துணி பொருளின் வியாபிப்பதும், யாதானும் ஓர் தருமத்தான் வரைந்துகொள்ளப் படும் துணிபொருளின் வியாபிப்பதும்

என நான்கு வகைத்து. அவற்றுள், முதலது ஈரவிறகின் கூட்டம். இரண்டாவது 'வாயுக் காட்சிப்பொருள்,* அனவையான் அளக்கற்பாலதாகவின், என்பது. ஈண்டுப் புறப் பொருண்மையான் வரைந்துகொள்ளப்படும் காட்சிப் பொருளின் வியாபிப்பது உற்குத் உருவம் என்க. மூன்றாவது 'அழிவுபாட்டபாவம்' நாசமுடைத்து, உண்டாகற்பாலதாகவின்' என்பது. ஈண்டு உண்டாகற்பாலதாந்தன்மையான் வரைந்துகொள்ளப்படும் நாசமுடைமையின் வியாபிப்பது பாவுத்தன்மை **நான்காவது. 'முன்னபாவம் நாசமுடைத்து, அளவையான் அளக்கற்பாலதாகவின்' என்பது. ஈண்டு உண்டாகற்பாலதாந்தன்மையான் வரைந்து கொள்ளப்படும் நாசம் உடைமையின் வியாபிப்பது பாவுத்தன்மை எனக்கொள்க.

67. தன்னுல் சாதிக்கப்படும் பொருளினது அபாவம் மற்குருளவையான் துணியப்படின், அது பாதிதம் என்னும் ஏதுப்போலி: அது 'நெருப்புச் சூழில்லது, திரவியம் ஆதவின்' என வரும். ஈண்டுச் சூழின்மை சாத்தியம், அதன் அபாவமாகிய சூடு துவக்கின்திரியக் காட்சியர்கள் அறியப்படுதலின் இது பாதிதமாயிற்று. அனுமானம் உரைக்கப்பட்டது.

(தீபிகை) தன்னுல் எ-து பாதிதத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

அனைகாாந்திகம், விருத்தம். சற்பிரதிபக்கம், அசித்தம், பாதிதம் என்பவற்றைப் பிறழ்வுடையது, மாறுகொள்வது, மறுதலையுடையது, பேறில்லது, மறுப்புடையது என மொழி பெயர்த்துக் கொள்க.

இவற்றுள், பாதிதம் கொள்ளற்பாலதன் அபாவுத்தை சிக்சயித்தலானும், சற்பிரதிபக்கம் மறுதலைப் பொருளுணர் விற்குக் கருவி ஆகவானும், அனுமிதிக்கே தடை ஆவனவாம். ஏனையவை ஆராய்ச்சிக்குத் தடையாய் இருந்துகொண்டே அனுமிதிக்குத் தடையாவனவாம். அவற்றுள்ளும் பொது வகைகாாந்திகம் பிறழாமை இன்மையானும், விருத்தம் ஒரு

* இங்கு 'காட்சிப் பரிசத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகவரான்' என்றும்

** இங்கு 'முன்னபாவம் நாசமுடைத்தன்று, உண்டாகற்பாலதன்ருகவின்' என்றும் இருப்பின் பொருந்துவதாகும்

சிலைக்களத்து உள்தாகலின்மையானும். வியாப்பியத்தன்மைய சித்தம் விசேடணம் அடுத்த வியாத்தியின்மையானும், சிறப்பு அளவுகாங்கிரமும் முடிவுபெருமையும் வியாத்திக்கண் ஜூயம் தோற்றுவித்தலானும், வியாத்தியுணர்விற்குத் தடை, சார் பசித்தமும் உருவ சித்தமும் பக்கதருமத்தன்மையுணர்விற்குத் தடையெனத் தெரித்துகொள்க. செயற்கை பிறழ்ச்சியுணர்வின் வழியானே வியாத்தியுணர்விற்குத் தடை. துணிந்ததைத் துணிவிப்பதாகிய சித்தசாதனம் பக்க தருமத்தன்மையைச்சிதைத்தலான் சார்பசித்தத்துள் அடங்கும். தோல்வித்தானத்துள் அடங்கும் என்பர் நவீனர்.

உவமானப்பிரமாணம்

68. உவமானம் உவமிதி அறிவிற்குக் கரணம். உவமிதி பெயர்க்கும் பெயர்ப்பொருட்கும் உள்ள சம்பந்தம் அறியும் அறிவு. அதற்குக் கரணம் ஓப்புமை அறிவு. அஃது எங்ஙன மெனின், ஆமா என்னும் சொற்குப் பொருள் உணராதான் ஒருவன் ‘ஆவினை யொக்கும் ஆமா’ என ஓர் ஆண்மகன்கூறக் கேட்டு, காட்டகம் புக்கானுக; அவன் கூறிய தொடர்மொழிப் பொருளைக்கருதி ஆவொப்புமை அடுத்த பிண்டத்தைக்கண்ட பின்னர் ‘இது ஆமா’ என்னும் உவமிதியறிவு தோன்றும் என்க. உவமானம் உரைக்கப்பட்டது.

(தீபிகை) உவமானம் எது உவமானத்து இலக்கணம் கூறுகின்றது.

உவமிதி எது உவமிதி இலக்கணம் கூறுகின்றது.

சத்தப்பிரமாணம்

69. சத்தப்பிரமாணம் ஆத்தன்வாக்கியம். ஆத்தன் உரியோன் என்பன ஒருபொருட்களை. ஆத்தனவான் உண்மைப் பொருளைக் கூறுவான். வாக்கியம் பதங்களின் கூட்டம்: அது ‘ஆவைக்கொனு’ என்பன முதலியவாம். பதமாவது ஆற்றல் உடையது. ஆற்றல் ‘இப்பதத்தால் இப் பொருள் உணர்த்துக’ என்னும் இறைவன் சங்கேதம்.

(தீபிகை) சத்தப்பிரமாணம் எது சத்தப் பிரமாணத்து இலக்கணம் கூறுகின்றது.

ஆத்தன் எ-து ஆத்தன் இன்னன் என்கின்றது.

வாக்கியம் எ-து வாக்கியம் இன்னது என்கின்றது.

பதம் எ-து பதத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

ஆற்றல் எ-து பொருணினைவு சிகழ்தற்கு அனுகூலமாய் பதங்கட்கும் பதார்த்தங்கட்கும் உளதாய சம்பந்தம். ஆற்ற லெனவும் அது வேறு பதார்த்தம் எனவும் சைமினிமதநூலார் கூறுப; அதனை மறுத்து ஆற்றலின்னது என்கின்றது. ஆதன் பூதன் முதலிய வற்றிற்குப்போலக் குடம் முதலிய பதங்கட்கும் சங்கேதமே ஆற்றலாகவின், அது வேறு பதார்த்தம் என்பது பொருந்தாது என்பதாம்.

ஆ முதலிய பதங்களால் சாதியே முன்னரீக் கருதப்படு தலின் பதங்கட்குச் சாதியின்கண்ணே ஆற்றலெனவும், பொருட்பெறுதி கடா முதலியவற்றால் சிகழுமெனவும் கூறுவாரும் உளர். அது பொருந்தாது: ‘ஆவைக்கொனை’ என்றற்றெடக்கத்து முதியோர் வழக்கின்கண் யாண்டும் கொணர்தல் முதலியன் பொருளின்கண்ணே சிகழுக் காண்டவின் சாதியடுத்த பொருளின்கண்ணே ஆற்றல் என்பதே பொருத்தமுடைத்து ஆகவின். ஆற்றல் உணருமாறு முதியோர் வழக்கால் துணியப்படும்: அங்ஙனமன்றே, சொற் பொருள் உணர்தல் வேட்கையுடையான் ஓர் இளையோன் ‘ஆவைக்கொனை’ என்முதியோன் கூறும் தொடர்மொழியைக் கேட்டபின்னர், இடைப்பட்ட முதியோன் முயலுங்தொழிலை ரோக்கி, ஆவைக்கொனர அதனையுங்கண்டு, இடைப்பட்ட முதியோன் முயலுங்தொழில் சிகழ்தற்குக் காரணமாகிய ஞானம் உடன்பாட்டானும் மறையானும் தொடர்மொழி யால் தோற்றற்பாலதெனத் தெளித்து, ‘குதிரையைக்கொனை’ ‘ஆவைக்கட்டு’ என்னும் வேறுதொடர் மொழுக்கண் முன்னும் பின்னும் உற்றுரோக்கி, ஆ என்னும் பதத்திற்கு ஆத்தன்மை அடுத்த பிண்டத்தின்கண் ஆற்றல், குதிரை என்னும் பதத்திற்குக் குதிரைத்தன்மையடுத்த பிண்டத்தின்கண் ஆற்றல் எனச் சொற்பொரு ஞானர்ந்துகொள்ளும் என்க.

அஃது அங்ஙனமாக, வழக்கமைத்தும் யாண்டும்காரியப் பொருட்டாகவின் காரியப்பொருட்டு சிகழும் தொடர்மொழிக்

கண்ணே சொற்பொருள் உணரப்படுமன்றி சிகழ்ந்ததன் மேற்ருய தொடர்மொழிக்கண் சொற்பொருள் உணர்ச்சி சிகழாதால் எனின்:- அற்றன்று, ‘கூடலின்கண் முதுகுடுமிப் பெருவழுதி உள்ளன்’ என்றற்றெருடக்கத்து சிகழ்ந்ததன் கண் னும் வழக்கம் உண்மையானும், ‘மலர்ந்த தாமரைக்கண் வண்டு உள்ளது’ என்றற்றெருடக்கத்து யாண்டும் உணரப்படும் பதத்தினைச் சார்த்தி வழங்குதலான் சிகழ்ந்ததன் கண்னும் வண்டு முதலியவற்றின் சொற்பொருள் உணர்வு சிகழக் காண்டலானும் என்க.

இலக்கணையும் சத்தத்தின்கண் உள்ளது. ஆற்றலுடைத் தாகற்பாலதன்சம்பந்தம் இலக்கணை: அது ‘கங்கையின்கண் இடைச்சேரி’ என்பது, ஈண்டுக் கங்கை என்னும் சொற்குப் பொருளாகிய வெள்ளத்தின் சம்பந்தத்தானே கரை என்பது உணரப்படுமாகவின், கரையின்கண்னும் ஆற்றலுடைத்து என்றல் வேண்டாமை உணர்க. மா முதலிய பதங்கட்காயின் மாமரத்திற்கும் குதிரைக்கும் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமின்மையின், ஆண்டு வெவ்வேறுற்றல் வேண்டற்பாலனவாம்.

அவ்விலக்கணை விட்டவிலக்கணையும், விடாத விலக்கணையும், விட்டுவிடாதவிலக்கணையும் என மூவகைத்து. சொல்லின் பொருட்குக் கொண்டு கூட்டு இல்லாதவிடத்து விட்டவிலக்கணை: அது ‘கட்டில் கரைகின்றது’ என்பது. சொல்லின் பொருட்கும் கொண்டுகூட்டு உள்ளவிடத்து விடாதவிலக்கணை: ‘அது கவிகையாளர் செல்கின்றார்’ என்பது. சொற்பொருளின் ஏகதேசத்தை விட்டு ஏகதேசத்திற்குக் கொண்டு கூட்டுள்ளவிடத்து விட்டுவிடாத விலக்கணை; ‘அது நீயா கின்றுய’ என்பது. ‘குன்றமியானே’ என்றாற்போல உருவகம் முதலியனவும், குறிக்கப்படும் குணத்தின் சம்பந்தத்தான் உணரப்படுதலின், இலக்கணையேயாம். குறிப்பும் ஆற்றல் இலக்கணை என்னும் இவற்றுள் அடங்கும். பொருளாற்றலால் உணரப்படும் குறிப்பு அனுமானம் முதலியவற்றுன் வேறே ராற்றுற்பெறப்படுவது. தாற்பரியவணர்வு சிகழாமை இலக்கணைக்குக் காரணம். தாற்பரியம் அவ்வப் பொருளுணர்ச்சி விருப்பான் உச்சரிக்கப்படுந்தன்மை. வெவ்வேறுபொருள் பயத்தலின், தாற்பரியவணர்வும் தொடர்மொழிப் பொருளுணர்ச்சிக்குக் காரணம். தாற்பரியத்தை உணர்விப்பது வினை, சார்பு, இடம் முதலியன என அறிக.

‘பிறவிப் பெருங்கடல் நீஞ்துவர்’ என்பழிச் ‘சேரிந்தார்’ என்பது சொல்லெச்சம். அற்றேல், சொற்களைல்லாம் பொருஞ்சனர்தற்பொருட்டு ஆகவின் பொருஞ்சனர்த்தன்றிச் சொல் வருவிக்கலாகாமையின் பொருளெச்சம் என்றலே பொருத்தமுடைத்து எனின்:- அற்றன்று; சொல்விசேடத் தான் தோன் றற்பாலதாய சோற்சொற்பொருஞ்சனர்ச்சியே சொல்லுணர்ச்சிக்கு ஏதுவாகவின். அவ்வாறு கொள்ளாக்கால், ‘குடம் செயப்படுபொருண்மை கொணர்தல் வினை முதற்றன்மை’ என்றவழிக் ‘குடத்தைக் கொணர்ந்தான்’ என்னும் சொல்லாற் பெறப்படும் உணர்ச்சி சிகழ்தல் வேண்டுமென்பது. பங்கயம் முதலிய சொற்களின் அவயவ ஆற்றல் காரணமும் பொது ஆற்றல் இடுகுறியும் விளக்குதலின் இன்னேரன்னவைகாரண இடுகுறி என்க. சியதமாய்த் தாமரையுணர்வே சிகழ்தற்பொருட்டுப் பொதுவாற்றலும் வேண்டப்பட்டது, அல்லாக்கால் குவளை முதலியவற்றையும் பங்கயமெனல் வேண்டுதலின். பிரபாகரமத நூலார் மற் கிழுஞ்சுமேனு கொண்டு கூட்டுதற்கண் ஆற்றலென்பர். கெளதம மதநூலார் கொண்டு கூட்டுதல் தொடர் மொழிப் பொருளின் தன்மையாக உணரப்படுதலின், கொண்டுகூட்டும் கூற்றின்கண்ணே ஆற்றல் கொள்ளற்பாலதன் று என்பர்.

70. வாக்கியப் பொருஞ்சனர்விற்குக் காரணம் அவாய் சிலையும். தகுதியும், அண்மையுமாம்.

(தீபிகை) அவாய்சிலையும் தகுதியும் அண்மையும் எ-து அவற்றின் ஞானம் என்றவாறு.

71. அவாய்சிலை ஒருபதம் தன்னை முடிப்பதோரு பதம் இல்லாதவழி முடிவுபெருது சிற்றல். தகுதி பொருட்கு வாதையின்மை. அண்மை பதங்களை ஒரு தொடராக விரையக் கூறுதல்.

(தீபிகை) அவாய்சிலை எ-து அவாய்சிலை இலக்கணம் கூறுகின்றது.

தகுதி எ-து தகுதி இலக்கணம் கூறுகின்றது.

அண்மை எ-து அண்மை இலக்கணம் கூறுகிறது. சொல்லில் பொருஞ்சனர்ச்சி விரையத் தோன்றுதல் அண்மை என்றவாறு. உச்சரித்தலும், அதனைப் பயப்பிப்கதாகவின் அண்மை எனப்பட்டது..

72. அவாய்சிலை முதலிய மூன்றும் இல்லாத வாக்கியம் பிரமாணமன்று. ‘ஆ குதிரை ஆண்மகன் யானை’ என்பது. அவாய் சிலையின்மையால் பிரமாணமன்று. ‘தீயால்சனை’ என்பது தத்தியின்மையால் பிரமாணமன்று. ‘ஆவைக் கொணு’ என்றல் முதலியன், ஒருதொடராகக் கூருது யாமத்துக்கு ஒன்றேன்றாகக் கூறின் அண்மையின்மையால் பிரமாணமன்று.

(தீபிகை) ஆ குதிரை எ - து அதற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது. ‘குடம் செய்ப்படுபோருண்மை கொணர்தல் வினை முதற்றன்மை’ என்பது அவாய் சிலையின்மைக்கு உதாரணமெனக் காண்க.

73 இத்தொடர்மொழி, வேதவாக்கியம், உலகவாக்கியம் என இருவகைப்படும், வேதவாக்கியம் இறைவன் வாய் மொழியாகலான் எல்லாம் பிரமாணமேஷம். உலக வாக்கியத் தின் உரியோன் வாய்மொழி பிரமாணம். ஏனையது அப் பிரமாணம்.

(தீபிகை) வேதவாக்கியம் எ - து வேதவாக்கியத்திற்கு விசேஷம் கூறுகின்றது. வேதம் அாதியாயுண்மையின் இறைவன் வாக்கியமென்றது; என்னையெனின் :- அற்றன்று;; வேதம் புருடனால் செய்யப்பட்டது. வாக்கியத் திரட்சியா பிருத்தலின், பாரதம் முதலியவற்றின் வாக்கியம்போலும் என அறிக். இவ்வனுமானத்திற்குக் கருத்தாவுண்மை சினைக்கப்படுதல் செய்கைபாம் பிற எனின்:- கெளதமர் முதலியோரால் மாணுக்கர் பரம்பரையின் வேதத்திற்கும் கருத்தாவுண்மை சினைக்கப்படுதலின் ஏதுவினும் வியாபித்தலின் ஆகாது என்க. “அவனிடத்தினின்றும் வேதம் மூன்றும் பிறங்கள்” என்னும் சருதி உண்மையும் உணர்க.

அற்றேல், ‘இஃது அந்தக் ககரம்’ என முன்னதனுணர்வே சிகழ்தலின் எழுத்துக்களெல்லாம் சித்தமாதல் பெற்றும். பெறவே, வேதம் அாதியென்றாற்படும் இழுக்கு என்னை எனின்:- அற்றன்று. ‘ககரம் தோன்றிற்று’ ‘ககரம் அழிந்தது’ என்னும் உணர்வு சிகழ்தலான் எழுத்துக்களெல்லாம் அசித்தமாதல் பெறப்பட்டமையின் ‘இஃது அந்தக் ககரம்’ என மூன்னதனுணர்வு சிகழ்தல். ‘இஃது அந்த விளக்கின் சுடர்’ என்பதுபோல அதன் சாதிப்பற்றி என்க’ எழுத்துக்களை சித்தமெனக்கொள்ளினும் தொடர்பாடாகக் கோவைப்படும் வாக்கு.

சியம் அங்தத்தமேயாம். ஆதலான், வேதம் இறைவன் வாய் மொழியே எனக்கொள்க. மனு முதலிய மிருத்துரால்களும் ஒழுக்கமும், வேதத்தை முதல் நூலாகவுடைமையின் பிரமாணமேயாம், மிருதிக்கு முதல் நூலாகிய வேத வாக்கியம் இக்காலத்து ஒதுவாரின்மையின் மிருதிக்கு முதனுலாயுள்ள தொரு சாகை இறந்தது என்று கொள்ளற்பாற்று.

இக்காலத்து வழங்கப்படும் வேதவாக்கியம் முதல்நூலாமெனக் கோடல் பொருந்தாமையின், என்றும் அனுமித்து அறியற்பாலதோர் வேதம் முதனுலாக உண்டு எனின்:- அது பொருந்தாது; அவ்வாறு உண்டாயினும் எழுத்துக்களின் தொடர்ப்பாட்டு உணர்வு பிறவாமையின், உணர்வார் இன் மையான் எனக். அற்றேல், ‘இப்பதங்கள் கிணைப்பிக்கப்படும் பொருட்சம்பந்தம் உடையன, அவாய்ச்சிலை முதலியவற்றை யுடைய சொற்றிரட்சியாகவின், நம்மனேர் வாக்கியம்போலும்’ என்னும் அனுமானத்தானே யாண்டும் உணர்வு சிகழ்தலின் சத்தம் வேறு பிரமாணயன்று எனின்:- அற்றன்று; சத்த வனர்வு அனுமிதியுணர்விற்கு வேறு இலக்கணமுடைத்து என்பதற்குச் ‘சொல்லான் அறிக்தேன்’ எனப் பின்னிகழும் உணர்வே சான்றுதல் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது ஆகவின்.

இனிப் ‘பகலுண்ணேன், சாத்தன் பருத்திருப்பன்’ எனக்கண்டாயினும் கேட்டாயினும், உணர்ந்தவழிப்பருமை வேரெறாற்றுலாகாமையின் இரவு உண்டல் பொருளால் கொள்ளப்படுமாகவின், அருத்தாபத்தியும் வேறு பிரமாணமாமாலோ எனின்:- அற்றன்று; ‘சாத்தன் இரவுண்பன், பகலுண்ணே னுயும் பருத்திருத்தலின்’ என்னும் அனுமானத்தானே இரவுண்டல் பெறப்படுதலின் எனக். ‘நூற்றில் ஜம்பது உண்டு’ என்னும் உண்மையும் அனுமானமேயாம். ‘இல் ஆலில் பேயுண்டு’ என்னும் ஜதிகழும் அறியப்படாத தன்மேற்றுகிய சத்தப்பிரமாணமே. கை முதலியன அசைத்தலாகிய சேட்டையும், சத்தானுமானத்தின் வழியானே வழக்கிற்கு ஏது ஆகவின், வேறு பிரமாணமன்று. ஆதலால் காட்சி, கருதல், ஒப்பு, உரை எனக் கூறப்பட்ட நான்குமே பிரமாணமெனக்கொள்க.

இனி ஞானங்கள், அதனை உடையதன்கண் அது விசேடணமாகத் தோன்றுதல் தன்னால் உணர்தற்பாலதோ பிறிதானுணர் தற்பாலதோ என்று ஆராயத்தக்கன. ஈண்டு ஞானம் பிரமாண

மாதல் அதன் பிரமாணமாதலின்மையைக் கவராது எல்லா ஞானங்களையும் கவருங்கருவியால் கவரற்பாலதோ அன்றே என்பது ஐயப்பாடு. இவ்விரண்டனுள் முன்னையது தன்னுல் உணர்தற்பாலதாதல்; பின்னையது பிறிதான் உணர்தற்பாலதாதல். அனுமானத்தால் கவரற்பாலதாகலான் துணிந்தானைத் துணிதலென்னுங் குற்றம் வாராமற் நீக்குதற்பொருட்டு ‘எல்லாம்’ என்றும் இவ்வுணர்வு மெய்யனுபவம் அன்று என்னும் ஞானத்தால் பிரமாணமாதல் கவரப்படாமையின் ஆண்டு மறுப்பு வாராமை நீக்குதற்குப் ‘பிரமாணமாதலின்மையைக் கவராது’ என்றும், இவ்வுணர்வு மெய்யனுபவமன்று எனப் பின்னிகழும் உணர்வு பிரமாணமாதலைக் கவருங் கருவிக் குப் பிரமாணமாதலின்மையைக் கவருந்தன்மை இன்மையால் தன்னுலாதல் இன்றுய் முடியும். அதனை நீக்குதற்கு ‘அதன்’ என்றும் கூறியவாறு. அது பிரமாணமாதலின்மையைக் கவராது என்றது பிரமாணமாதற்குச் சார்பாயுள்ளதன் பிரமாணமாதலின்மையைக் கவராது என்றவாறு. எடுத்துக்காட்டிய உதாரணத்தின்கண் முந்திய முபற்சியின் பிரமாணமாதலின்மையைக் கவர்வது பின் முயற்சியின் அதனைக் கவராமையின் தன்னுலாதல் பெறப்படும்.

அற்றேல், ‘குடத்தை யான் காண்கின்றேன்’ என்னும் பின்னிகழும்சிக்குக் குடமும் குடத்தன்மையும் போலஅவற்றின் சம்பந்தமும் விடயமாகவின். முயற்சி வடிவாகிய சம்பந்தம் ஒப்பநிகழ்தலின் முன்னர்த் தோன்றும் உருவின் விசேடணத்தின் சம்பந்தமே மெய்யனுபவத் தன்மையாகிய பதார்த்தமாகவின் பிரமாணமாதல் தன்னுலே உணரப்படுமாலோ எனின்:- அற்றன் ரு; பிரமாணமாதல் தன்னுலுணர்தற்பாலதாயின் புனரூணர்வு தோன்றியது மெய்யோ அன்றே எனப் பயிலாதகாலத்து மெய்யனுபவத்தன்மைக்கண் ஐயப்பாடின்றுதல் வேண்டும். பிரமாணமாதல் பின் முயற்சியால் தெளியப்படுதலான், முன்னர் ஐயப்பாடுண்மை- பெறப்படுதலின், தன்னுலுணர்தற்பாலதாதலின்மையால் பிறிதால் உணர்தற்பாலதேயாம்; அங்குமானமன்றே, முதற்கண் புனல் உணர்வு தோன்றிய பின்னர் முயன்று சென்றுழிப் புனல் கிடைத்ததாயின், முன்னர்த்தோன்றிய புனரூணர்வு மெய்யனுபவம், முயன்று சென்று பயப்படச் செய்தலின். ‘யாது மெய்யனுபவம் அன்று அது பயப்படச் செய்யாது, பொய்யனுபவம் போலும்’ என-

நும் கேவலவெதிரேகி அனுமானத்தான் மெய்யனுபவத் தன்மை தெளியப்படும். இரண்டாவது சிகழ்வது முதலீய ஞானங்களின் முன்னை ஞானம் திருட்டாந்தமாதல் உண்மையான், அதன் சாதியுடைமையாகிய இலிங்கத்தானே அந்துவயவெதிரேகி அனுமானத்தானும் தெளியப்படும். மெய்யனுபவத் தோற்றத்தின்கண் பிறிதானுதல் குணத்தாலுண்டாதற்பாலதாதல். மெய்யனுபவத்திற்குச் சிறந்த காரணம் குணம், பொய்யனுபவத்திற்குச் சிறந்த காரணம் குற்றம். அவற்றுள், காட்சியுணர்வின்கண் குணம் விசேடனத்தையுடைய விசேஷ யத்தின் சப்பங்தம், அனுமதிக்கட் குணம் வியாபகமுடைய தன்கண் வியாப்பியமென்னும் உணர்வு, உவமிதிக்கண் குணம் மெய்யான ஒப்புமையுணர்வு. சத்தவுணர்வின்கண் குணம் மெய்யான தகுதி முதலீயற்றின் உணர்வு என்னும் இன்னேரன்ன பிறவும் ஆராய்ந்து உணர்வு என்னும் முன்னர்த் தோன்று நின்ற உருவில் பிரகாரமின்மை முன் முயற்சியின் உணரப்படாமையின், பொய்யனுபவமாதல் பிறிதான் உணர்தற்பாலதேயாம். தோற்றத்தின்கண் பிறிதானுதல் பித்தம் முதலீய குற்றத்தான் உண்டாகற்பாலதாதல்.

அற்றேல், பொய்யுணர்வு என்பதே இல்லை அதைத் துணர்வும் மெய்யாகவின் இப்பியின்கண் ‘இது வெள்ளி’ என்னும் உணர்வான் முயற்சிக்கழக் காண்டலீன் மலீவு உண்டுள்ளபது கூடாது. வெள்ளியின் நிலைவும் முன்னர்த் தோன்றுநின்ற தன்னுணர்வும் என்னும் இரண்டானுமே முயற்சி சிகழ்தல் கூடுமாகவின். முன்னர்த் தோன்றியதன்கண் வேறுபாடு தோன்றுமையே யான்டும் முயற்சி பிறப்பித்தலான் ‘இது வெள்ளியன்று’ என்பது முதலீயவற்றின் மிகைப்பாடு இன்மையான் எனின்:- அற்றன்று, மெய்யாகிய வெள்ளியிடத்து முன்னர்த் தோன்றுநின்றது விசேஷயமாகவும் வெள்ளித் தன்மை விசேடனமாகவும் உடைய ஞானம் முயற்சியைப் பிறப்பிக்கும் என நொய்திற்கோடல், பொருத்தமுடைத் தாகவின், இப்பியின்கண்ணும் வெள்ளியின் விழைவானே முயற்சியைப் பிறப்பிப்பதாகவின் அடையடுத்த ஞானமே கொள்ளற்பாற்றுகலான் என்க.

74. வாக்கியப்பொருஞாணர்ச்சி சத்தத்தாலாய உணர்ச்சி; அதற்குக்காரணம் சத்தம். இங்வனம் மெய்யனுபவம் தெரித் துரைக்கப்பட்டது.

75. இனிப் பொய்யனுபவம் ஐயம், ~~திரிவு தருக்கு~~
மென்னும் வேறுபாட்டான் மூவகைத்து.

(தீபிகை) இனிப் பெர்ய்யனுபவம் எ-து பொய்யனு
பவத்தைப் பகுக்கின்றது. கனவு மானதக்காட்சித் திரிபாகலின்
மூவகைமையின் மாறுபாடின்மை உணர்க.

76. அவற்றுள், ஐயமாவது ஒரு தருமியின் மாறுபட்ட
பல தருமங்களான் விசேஷிக்கப்பட்ட உணர்வு. தரும்
எனினும் தன்மை எனினும் ஒக்கும். அது 'குற்றியோ மகனே'
என்பது.

(தீபிகை) அவற்றுள், ஐயம் எ-து ஐய இலக்கணம்
சூறுகின்றது 'புலி வீல் கேண்டை' எனத்திரட்சிபற்றிய
தன்கண் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'ஒரு தருமியின்' என்றும்.
'குடம் திரவியம்' என்பது முதலியவற்றின் குடத்தன்மை
திரவியத்தன்மை எனப்பலதன்மை உண்மையின் ஆண்டு
அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'மாறுபட்ட' என்றும், 'ஆடைத்
தன்மையின் மாறுபட்ட குடத்தன்மையுடையது' என்பதன்
கண் அதிவியாத்திநீக்குதற்குப் 'பல' என்றும் சூறியவாறு.

77. திரிவு மித்தையினுலாய உணர்வு: அது இப்பியை
வெள்ளியென்பது.

(தீபிகை) திரிவு 'எ-து திரிவு இலக்கணம் சூறுகின்றது;
அஃது இல்லாததன்கண் அது விசேடண மாதலுடைமை
சிக்சயித்தல் என்றவாறு.

78. தருக்கம் வியாப்பியத்தை ஆரோபித்தலான்
வியாபகத்தை ஆரோபிப்பது; அது 'தீயில்லையாகில் புகையும்
இல்லையாதல்வேண்டும்' என்பது.

(தீபிகை) தருக்கம் எ-து தருக்கத்தினிலக்கணம் சூறு
கின்றது. தருக்கம், திரிவினுள் அடங்குமாயினும் பிரமாணத்
திற்கு உபகாரமாதலான், வேறு சூறப்பட்டது.

79. நினைவு மெய், பொய் என இருவகைத்து, மெய்யனு
பவத்தால் தோன்றிய நினைவு மெய் பொய் யனுபவத்தால்
தோன்றிய நினைவு பெர்ய். புத்தி உரைக்கப்பட்டது.

(தீபிகை) நினைவு எ-து நினைவைப் பகுக்கின்றது

80. சுகம் எல்லார்க்கும் நலமாக உணரப்படுவது.

(தீபிகை) சுகம் எ-து இன்பத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. ‘இன்பமுடையேன் யான்’ என்றற்றெடுக்கத்துப்பின்னீகழ்ச்சியால் குறித்துணரப்படும் இன் பத்தன்மை முதலியன உடைமையே இலக்கணம் என்க. ஈண்டுக்கூறியது சொருபம் என்க,

81. துக்கம் எல்லார்க்கும் தீங்காக உணரப்படுவது.

82. இச்சை = காமம்.

83. வெறுப்பு = வெகுளி.

84. முயற்சி தொழில்.

85. தர்மம் விதிவிளையால் தோன்றியது.

86. அதர்மம் விலக்குவிளையால் தோன்றியது

87. புத்தி முதலிய எட்டும் ஆன்மாவிற்கே உரிய குணங்கள். புத்தி, இச்சை, முயற்சி என்னும் மூன்றும் நித்தமும் அசித்தமும் ஆம். இறைவனுடைய புத்தி முதலிய மூன்றும் நித்தம்; உயிருடைய புத்தி முதலிய மூன்றும் அசித்தம்.

88. வாசனை வேகமும், பாவனையும், சிலைபெறுத் துகையும் என மூவகைத்து.

(தீபிகை) வாசனை எ - து வாசனையைப் பகுக்கின்றது. வாசனைத்தன்மையாகிய சாதியுடைமை வாசனையிலக்கணம்.

89. அவற்றுள், வேகம் பிருதிவி முதலிய நான்கினும் மனத்தினும் இருக்கும்.

(தீபிகை) அவற்றுள், வேகம் எ - து வேகத்திற்குப் பற்றக்கோடு கூறுகின்றது. வேகத்தன்மைச் சாதியுடையது வேகம்.

90. பாவனை அனுபவத்தின் காரியமாய் சினைவிற்குக் காரணமாய் உள்ளது. அது ஆன்மாவின் மாத்திரம் இருக்கும்.

(தீபிகை) பாவனை எ - து பாவனை இலக்கணம் கூறுகின்றது. ஆன்மா முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு

'அனுபவத்தின் காரியம்' என்றும், அனுபவத்தின் அழிவுபாட்டின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'நினைவிற்குக் காரணம்' என்றும் கூறியவாறு. நினைவே வாசனைக்குக் காரணம் என்பர் நவீனர்.

91. நிலைபெறுத்துகை வேறுதன்மையாகச் செய்யப்பட்டது மீட்டும். அங்கிலையே ஆக்குவது. அது பாய் முதலிய பிருதிவியின் இருக்கும். குணம் கூறப்பட்டது.

(தீபிகை) நிலைபெறுத்துகை எ.து நிலைபெறுத்துகையின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. என்னால் முதலிய எட்டும். சிமித்தத்தானுய ஜகிழ்ச்சியும், வேகமும், நிலைபெறுத்துகையும் பொதுக்குணங்கள். ஏனை உருவும் முதலியன விசேடகுணங்கள். திரவியத்தைப் பகுக்கும் உபாதி இரண்டின் ஒரு நிலைக்களத்து இராத சாதியுடைமை விசேட குணத்தன்மை.

3. கருமம் .

92. கருமம்=புடைபெயர்ச்சி. கருமம் ஜூந்தனுள் எழும் பல் மேவிடத்துக் கூடுதற்கு ஏது. வீழ்தல் கீழிடத்திற்கூடுதற்கு ஏது. வளைதல் உடல் வளைந்து கூடுதற்கு ஏது. *நிமிர்தல் நிமிர்ந்து கூடுதற்கு ஏது. ஏனைய அனைத்தும் நடத்தல் எனப்படும். அது பிருதிவிமுதல் நான்கினும் மனத்தினும் இருக்கும்.

(தீபிகை) கருமம் எ-து கருமத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

கருமம் ஜூந்தனுள் எ-து எழும்பல் முதலியவற்றின் காரியவேறுபாடு கூறுகின்றது. உடலின் கண் மிகவும் கோணலை உண்டாக்குவது வளைதல். செவ்விதாகலை உண்டாக்குவது நிமிர்தல்.

4. சாமானியம்

93. இனிச் சாமானியமாவது சித்தமாய், ஒன்றூய், பலவற்றின் ஒருங்குசேறலையுடைய சாதி. அது மேல், கீழ் என இருவகைத்து. திரவியம், குணம், கண்மம் என்னும் மூன்றி

* 'நிமிர்தல் . வளைந்த உடல் செவ்விதாதற்கு ஏது' என்பது திருத்தம்.

ஞும் இருக்கும். இருவகையுள், உண்மைத்தன்மை மேற்சாதி, திரவியத்தன்மை முதலியன கீழ்ச்சாதி.

(திபிகை) இனிச் சாமானியம் எ-து சாமானியத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. சையோகத்தின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'நித்தம்' என்றும் பரமானுவின் பரிமாணம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குப் 'பலவற்றின்' என்றும் கூறியவாறு. ஒருங்கே சேறல் சமவேதமாதல் என்பதாம். ஆகவே. அபாவம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி யின்மை உணர்க.

5. விசேடம்

94. இனி விசேடம் நித்தப் பொருள்களின் இருப்பனவாய், அவை வெவ்வேறும் சிற்றலைத் தெரிப்பனவாய். நித்தப் பொருள்களாவன பிருதிவி முதலிய நான்கின் பரமானுக்களும் ஆகாயம் முதலிய ஜூங்கும் என் உணர்க.

(திபிகை) இனி விசேடம் எ-து விசேட த்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

6. சமவாயம்

95. இனிச் சமவாயமாவது நித்தமாகிய சம்பந்தம். அது நீக்கமின்றி இருப்பனவற்றின்கண் இருக்கும். யாவை இரண்டானால் ஒன்று மற்றென்றைப்பற்றியே நித்தம் அவை நீக்கமின்றியிருப்பன. அவை சிலையும் முதலும், சூணமும் குணியும். வினையும் வினைமுதலும், சாதியும் வடிவும். விசேடமும் நித்தியப்பொருளும் என்பன.

(திபிகை) இனிச் சமவாயம் எ-து சமவாயத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. சையோகத்தின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'நித்தம்' என்றும், ஆகாய முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குச் 'சம்பந்தம்' என்றும் கூறியவாறு.

யாவை எ-து நீக்கமின்றியிருத்தலின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. 'கரியது குடம்' என்னும் அடையடுத்தவுணர்வு விசேடண விசேடியங்கட்குளதாகிய சம்பந்தத்தை விடயமாக உடையது. அடையடுத்த உணர்வாகவின், 'குழையன் என்னும் உணர்வுபோலும்' என்னும் அனுமானத்தால், சமவாயம் உண்மை பெறப்பட்டது.

சினையும் முதலும் எ - து திரவிய சமவாயிகாரணம் சினை, அதனால் உண்டாகற்பாலதாய திரவியம் முதல் எனக் காணக.

7. அபாவம்

46. அபாவம் நான்களுள், முன்னபாவம் தோற்றமின்றி நாசமுடையது; அது காரியத் தோற்றத்திற்கு முன்னுள்ளது.

(தீபிகை) முன்னபாவம் எ - து முன்னபாவத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. ஆகாயம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'நாசமுடையது' என்றும், குடம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குத் 'தோற்றமின்றி' என்றும் கூறிய வாறு. முன்னபாவம், தன் எதிர்மறைப் பொருளின் சமவாயிகாரணத்தின்கண் இருந்து எதிர்மறைப் பொருளைத் தோற்று விப்பதாய்த் 'தோன்றும்' என்னும் வழக்கிற்கு ஏதுவாயதாம்.

47. அழிவுபாட்டபாவம் தோற்றம் உடைத்தாய், நாசமின்றியிருப்பது; அது *காரியத்தோற்றத்தின் பின்னுள்ளது.

(தீபிகை) அழிவுபாட்டபாவம் எ - து அழிவுபாட்டபாவத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. குடம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'நாசம் இன்றி' என்றும் ஆகாயம் முதலியவற்றின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குத் 'தோற்றம் உடைத்தாய்' என்றும் கூறியவாறு. அழிவுபாட்டபாவம், தன் ணெதிர்மறையாற்போன்றி, எதிர்மறையின் சமவாயிகாரணத்தின் இருப்பதாய் 'அழிந்தது' என்னும் வழக்கிற்கு ஏதுவாவதாம்.

48. முழுதுமபாவம் முக்காலத்தினும் உளதாய சமுசர்க்கத்தான் வரைந்து கொள்ளப்படும் எதிர்மறைத்தன்மையை யுடையது; அது 'சிலத்தில் குடம் இல்லை' என்பதாம்.

(தீபிகை) முழுதுமபாவம் எ - து முழுதுமபாவத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. ஒன்றினென்ற பாவத்தின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்குச் 'சமுசர்க்கத்தான் வரைந்து கொள்ளப்படும்' என்றும், அழிவுபாட்டபாவம் முன்னபாவங்களின் அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு 'முக்காலத்தினும் உளதாய்' என்றும் கூறியவாறு.

* 'காரியக்கேட்டுந் பின்னுள்ளது' திருத்தம்,

99. ஒன்றினென்றாவம் அதன் வடிவான் வரைந்த பொருளைப் பிரதியோகியாகவுடைய இன்மை: அது ‘குடம் ஆடையன்று’ என வரும்.

(தீபிகை) ஒன்றினென்றபாவம் எ - து ஒன்றினென்ற பாவத்தின் இலக்கணம் கூறுகின்றது. எதிர்மறைப்பொருள் ஒன்றே உடைய முழுதுமபாவமும், ஒன்றினென்றபாவமும், எதிர்மறைத் தன்மையை வரைந்து கொள்வதனை ஆரோபித்த லான் உளதாய சமுச்சீக்க வேறுபாட்டால் பலவகையாம். அங்ஙனமாமாறு, ‘சாத்தன் உள்ளூயினும் குழையுடைய சாத்தன் இவன்’ என்னும் உணர்ச்சி சிகழ்தலான் அடையடுத்தனபாவம், ‘ஒன்று உளதாயினும் இரண்டு இல்லை’ என்னும் உணர்ச்சியான் இரண்டன் தன்மையான் வரைந்து கொள்ளப்பட்டதன் பாவம், சையோக சம்பந்தத்தான் குடம் உடைய நிலத்துச் சமவாயி சம்பந்தத்தான் குடம் இல்லை என்னும் அபாவம் எனப் பலவாய் விரிதல்காண்க. குடமுடைய நிலத்து வெவ்வேறு வகைப்பட்ட குடங்களின்மையின், குடத்தன்மையான் வரைந்து கொள்ளப்படும் பிரதியோகியையுடைய பொதுவபாவம் வேறு எனக்கொள்க. ஒன்றினென்ற பாவமும் இவ்வாறே காண்க. ‘குடத்தன்மையான் வரைந்து கொள்ளப்படும் ஆடையில்லை’ என வேற்று நிலைக்களத்து உளதாய தன்மையான் வரைந்து கொள்ளப்பட்டதனபாவம் வேறு கொளற்பாற்றன்று. ஆடையிற் குடத்தன்மை இல்லை என்பதே அதன் பொருளாகவின்.

வேறு எனக் கொள்ளின், கேவலாந்துவயியாம். கால விசேடத்தின் உணரப்படும் அபாவம் முழுதுமபாவமே வேறன்றென்க, குடமில்லாத நிலத்துக் குடங்கொணர்ந்துபீ முழுதுமபாவம் வேறிடத்துச் சேறவில்லா வழியும் உணர்ச்சி சிகழாமையின், குடங்கொண்டு போயபின்னர் உணர்ச்சி சிகழ் தலின், நிலத்திற்கும் குடத்திற்கும் உள்ள சையோகத்தின் முன் ன பா வ மு ம் அழிவுபாட்டபாவமும் முழுதுமபாவ உணர்ச்சியை சிலைபெறுத்துவதெனக் கொள்ளற்பாற்று. அதனுணே குடமுடையநிலத்து அதன் சையோகத்தின் முன்ன பாவமும் அழிவுபாட்டபாவமும் இன்மையின் முழுது மபாவத்தின் உணர்ச்சி சிகழாது எனவும், குடங்கொண்டு போயவழி அதன் சையோகத்தின் அழிவுபாடு உண்மையின் அதனுணர்ச்சி சிகழ்வது எனவும் கொள்க. வேறு நிலைக்களம்

ஆதலானே ‘இல்லை’ என்னும் வழக்கம் சிகித்தல் கூடுமாக விண், அபாவம் வேறு பதார்த்தமன்று என்பது குறுமதம். அது பொருந்தாது. அபாவம் கொள்ளாக்கால் ‘வெறிது’ இன்னது எனப்பெருள் கூறுமாட்டாமையின். இல்லதனபாவமாவது அபாவமே, வேறன்று, வேறெனக்கொள்ளின் வரம் பின்றியோடுமாகவின். அழிவுபாட்டின் முன்ன பாவமும் முன்னபாவத்தின் அழிவும் தத்தம் எதிர் மறைப்பொருளே, வேறல்ல எனக் கொள்க. இல்லதனபாவம் வேறென்றே முன்றும் அபாவம் முந்திய அபாவமாகவின், வரம்பின்றியோடு மாறில்லை என்பர் நவீனர்.

100. எல்லாப் பதார்த்தங்களும் முறையானே கூறிய வற்றுள் அடங்குதலின், பதப்பொருள்கள் ஏழு என்பது பெற்றும்.

(திபிகை) எல்லாப்பதார்த்தங்களும் எது பிரமாணம், பிரமேயம், ஜூயம், பிரயோசனம், திருட்டாங்தம், சித்தாங்தம், அவயவம், தர்க்கம், சின்னயம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, ஏதுப்போலி, சலம். சாதி, தோல்வித்தானம் என்பவற்றின் உண்மையறிவால் வீட்டடைதல் உள்தாமென சியாய நூலில் பதினாறு பதார்த்தம் கூறுதலான், ஏழு என்றது என்னை என்னும் கடாவிற்கு விடை கூறுகின்றது. எல்லாப்பதார்த்தங்களும் ஏழுனுள் அடங்கும் என்றவாறு.

ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அருத்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோடம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கம் எனப் பிரமேயம் பன்னிரு வகைத்து. பிரமேயம் - பிரமாணத்தால் அளக்கற்பாலது என்றவாறு. பிரவிருத்தி - தன்மாதனமங்கள். தோடம் - விருப்பு வெறுப்பு மயக்கங்கள். விருப்பு - காமம். வெறுப்பு - வெகுளி. மயக்கம் - சரீரம் முதலியவற்றை ஆன்மா என மருஞுதல். பிரேத்தியபாவம் - சாக்காடு. பலம் - போகம். அபவர்க்கம் - வீடுபேறு அது தன்னிலைக்களத்து உள்தாசிய துண்பத்தின் முன்ன பரவத்தோடு ஒருங்கு சில்லாத துண்பத்தின் அழிவுபாடு. பிரயோசனம் சுகமும், துக்கக்கேடும். திருட்டாங்தம் அடுக்களை முதலியன. சித்தாங்தம் பிரமாணமுடையது என உடன் பட்டது. சின்னயம் - சிச்சயித்தல். அது பிரமாணத்திற்குப் பயன்.

வாதம் - உண்மை உணர்தல் வேட்கையோன் கதை. செற்பம் - சாதனம் இரண்டுள்ள தன்கண்வெல்லும் வேட்கை யுடையான் கதை. விதண்டை - தன் கோட்பாட்டை நிலை பெறுத்தாத கதை. கதையாவது கூறுவார் பலரையுடைத் தாய்ச் சங்கை உத்தரங்களைப் பயக்குந்தொடர்மொழியின் கோவைப்பாடு. சலம் - ஒரு கருத்துப்பற்றிக் கூறியமொழிக்கு வேறுபொருள் படைத்திட்டுக்கொண்டு பழித்தல். சாதி - போலியுத்தரம். அது பொதுவியல்பு, வேற்றியல்பு, உயர்ச்சி, தாழ்ச்சி, புகழ்ந்துரை, பழித்துரை, விகற்பம், சாத்தியம், அடைவு, அடையாமை, பிரசங்கம், வேறு திருட்டாந்தம், உற்பத்தியின்மை, ஓயம், பிரகரணம் ஏதுவின்மை, அருத்தா பத்தி, விசேடமின்மை, உபலத்தி. அனுபலத்தி, காரணம், சித்தம், அசித்தம்; காரியம் சமமாதல் என்க. தேர்ல்வித்தானம்-வாதம் பேசுவார் தோல்வியுறுதற்கேது. அவை மேற்கோள் அழிவு, வேறு மேற்கோள், மேற்கோள் மாறுபாடு, மேற்கோள் விடுதல், வேற்றேது, வேற்றுப்பொருள், போருளின்மை, பொருளுணர்ப்பா காமை, பொருட் போலி, காலம் பெருமை, குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியது கூறல், பிற் கூற்றின்மை, அறியாமை, மறுக்கப்படாதமதத்தை உடன் பட்டுக்கூறல், உடன்படற்பாலதனை அவாவுதல், உடன்படற் பாலதல்லதனை உடன்படுதல், சித்தாந்தப்போலி, ஏதுப்போலி என்பனவாம். ஏனையவை வெளிப்படை.

அற்றேல், பதார்த்தம் ஏழென்றது என்னை? கைத்தலத் தின் நெருப்பேஞ்தியவழியும் தடையுண்டாயின் குடு பிற வாமை காண்டலின் ஆற்றல் வேறுபதார்த்தமாலோ எனின் :- அற்றன்று; தடையின் அபாவம் காரியம் எவற்றிற்கும் காரண மாகலான் ஆற்றல் உடன்பாடு அன்மையின், காரணமாதற்றன் மையே ஆற்றலென்னும் பதார்த்தமாகவின் என்க. அற்று யினும், சாம்பர் முதலியவற்றுனே வெண்கலம் முதலிய வற்றில் தூய்மை பிறத்தல் காண்டலின், சார்புபற்றிய ஆற்றல் கொள்ளற்பாற்று எனின் :- அற்றன்று; தூய்மை என்னும் பதார்த்தமாவது சாம்பர் முதலியன கூடுங்காலத்து ஒருங்கு சிற்பதாகிய தீண்டற்பாலது அல்லதுதைத் தீண்டுதலாகிய வாலாமையை எதிர்மதறயாகவுடைய அபாவமெல்லாவற் றேடும் உடனிகழும் சாம்பர் முதலியவற்றின் அழிவுபாடே ஆகலீன், உடைய பொருண்மையும் வேறு பதார்த்தம் அன்று,

வேண்டியவாறே ஏமப்படுதல் தகுதியே உடைய பொருண்மை என்னும் பதார்த்தம் ஆகலின். உடைய பொருண்மையை வரைச் சூதாள்வது ஏற்றல் விலைகாடுத்தல் முதலிய வற்றுல் கொள்ளப்படுந்தன்மை.

இனி விதி இன்னதெனத் தெரிக்குமாறு :- விதியாவது முயற்சியைப் பிறப்பிப்பதாகிய இச்சையைத் தோற்றுவிக்கும் ஞானத்திற்கு விடயமாய் உள்ளது. அவ்விதியை உணர்த்துவது வியங்கோள்விகுதி முதலியன். தொழில் முற்றுப்பெறுத தன்கண் முயறல் கெல்லாமையின், தொழில் முற்றுப்பெறு மென்னும் உணர்வு முயறலை சிகத்துவது. அற்றேல், நஞ்சு உண்டல் முதலியவற்றினும் முயற்சிசெல்லவற்பாற்று எனின் :- அற்றன்று; காமிய விதிக்கண் விழையப்படுதற்குக் கருவித் தன்மையாகிய இலிங்கமுடைய தொழில் முற்றுப் பெறு மென்னும் ஞானமும், சித்தவிதிக்கண் விதித்தகாலத்து சிகழுப் பாற்று என்னும் ஞானமும், கைமித்திகத்தின்கண் சிமித்த வனர்வால் தோன்றும் ஞானமுமே முயறலைத் தோற்றுவிப்பதாகலின், குருமத்தார் விசேடணத்தை உடையதன் றன்மையின் நினைவால்தோன்றும் ஞானம் உடனிகழுமாக லான், உடனிகழுச்சி உண்டு என்பர். அது பொருந்தாது; தொழிலான் முற்றுப்பெறும் விழையப்படுவதற்கு ஏதுவை உணரும் ஞானமே இச்சை வாயிலர்க் முயற்சியைப் பிறப் பிக்குமெனச் சுருங்கக் காட்டலான் கொள்ளாற்பாற்றுகலின்.

அற்றேல், சித்தவிதி விழையப்படும் பலத்துக்குக் கருவியன்மையின், ஆண்டு முயற்சி செல்லாமை வரப்பெறும் எனின் :- அற்றன்று; சித்தவிதிக்கண்ணும் விதித்தன செய்யாமையான் வருங்குற்றம் களைதலாதல் பாவக்கேடாதல் பல மெனக் கொள்ளாற்பாற்றுகலின். இதனுனே தொழிலான் முற்றுப்பெறும் விழையப்படுதற்கு ஏதுவாதற்றன்மையே வியங்கோள்விகுதிப் பொருளெனக்கொள்க.

அற்றேல், துறக்கம் விழைவோன் சோதிட்டோமத்தான் வேடக்" என்புழிக் ககரவிகுதியால் துறக்கத்திற்கு ஏதுவாகிய காரிய நிகழ்ச்சி உணரப்படும். அக்காரியம் வேள்வி எனின் அது விரையக் கெடுவதாகலான் எதிர்காலத்தின்

வரக்கடவுதாய துறக்கத்திற்கு ஏதுவாதல் கூடாமையின், அதற்குத் தகுதியாகிய சிலைபெற்ற காரியமாகிய அழுரவுமே விகுதிப் பொருளெனக் கோடற்பாற்று. காரியம் செய்கையான் முற்றுப்பெறும். செய்கை செய்ப்படு பொரு ஞடத்தாகலால் ‘செய்ப்படுபொருள் யாது’ என்னும் அவாய்சிலைக்கண் வேட்டல் செய்ப்படுபொருளாய் முடிவு பெறும். ‘எவனுடைய காரியம்’ என ஏவப்படுவனவாய சிலைக்கண் ‘துறக்கம் விழைவோன்’ என்னும் பதம் ஏவப்படுவான் மேற்றுய் முடிவுபெறும். ஏவப்படுவான் காரியம் புந்திசெய்வான். அதனுடே சோதிட்டோமம் எனப் பெரிய யாகமாகிய செய்ப்படுபொருள் துறக்கம் விழை வோனால் செயற்பாலதென வாக்கியப்பொருள் முடிவுபெறும். இவ்விகுதி வேதத்தின் கண்ணதாகலின், ‘சாங்காறும் எரியோம் புக’ என்னும் சித்தியவிதி வாக்கியத்தினும் அழுரவுமே சொற்குப் பொருளாகக் கோடற்பாற்று.

‘பினியின்மை விழைவோன் மருந்து தின்னுக’ எனவும், உலகத்தின்கண்ணதாகிய வியங்கோள் விகுதிக்கு இலக்கணையால் தொழிற்காரியமே பொருளெனக் கோடற்பாற்று எனின் :- அற்றன்று; யாகத்தின் கண்ணும் தகுதியின்றெனத் தெளிவு பெருமையின் ஏதுவே விருதிப்பொருளாக உணர்ந்த பின்னர் உறுதிப்பொருட்டு அவாந்தர வியாபாரமாக அழுரவுங் கோடற்பாற்றுகலின். ‘புகழ்ந்தெடுத்துரைத்தலாற் கெட்டது’ என்னுஞ்சுருதியானும் உணர்க. வேள்வியின் அழிவுபாடு வியாபாரம் அன்று. உலகின்கண் சொற்பொருள் உணர்ச்சி வலியான் வினைமுற்றின் கண்ணே வியங்கோளான் உணர்த்தப் படுவது செய்கையான் முற்றுப்பெறுவதாய் விழையப்படுவதற்கு ஏதுவாயுள்ளதேயாம் ஆகலின், வியங்கோள்தன்மையான் விதிப்பொருண்மையும், விகுதித்தன்மையான் முயற்சிப் பொருண்மையும் உடைத்து. ‘அடுகின்றுன்’ அடுதலீச் செய்கின்றுன் என்னும் பொருள் தோன்றக் காண்டலர்னும். ‘யாது செய்கின்றுன்’ என்னும் கடாவின்கண் ‘அடுகின்றுன்’ என இதை சிகழ்தலானும், முயலுதலே விகுதிக்குப் பொருளாதல் தெளியப்பட்டமையான் என்பது. ‘‘தேர் நடக்கின்றது’ என்றற்றெடுக்கத்தின் இலக்கணையான் அதற்கு அனுகூலமான புடைபெயர்ச்சி பொருள், ‘சாத்தன் அடுகின்றுன்’ ‘சாத்தனால் அரிசி அடப்படுகின்றது’ என்றற்

ரேடுக்கத்தின்கண் வினைமுதலும் செய்ப்படு பொருளும் விகுதிக்குப் பொருளால், அவற்றின் ஒருமை முதலியன்களே பொருள் என்க. வினை முதலும் செய்ப்படுபொருளும் அவற்றை ஆசங்கித்தலாற்பெறுதும். ‘கைகண்டேன்’ என்புழித்தெளியக் கண்டேன் எனத் தெளிவின்கண் பகுதிக்கே ஆற்றல். உபசர்க்கங்கள் அவற்றை விளக்குதன்மாத்திரமே; அவற்றின்கண் ஆற்றலின் ரூ என்க.

பதார்த்தவணர்விற்கு வீடுபேரே மேலாய உறுதிப்பயன்.
 * “முந்தியவொருமையாலே மொழிந்தவை கேட்டல் கேட்ட-சிந்தனை செய்த லுண்மை தெளிந்திட வதுதா னக - வந்தவா றெய்தல் சிட்டை மருவுதலென்று நான்காம் - இந்தவா றடைங்தோர். முத்தி யெய்திய வியல்பி ஞேரே” என்னுஞ் சுருதியான் கேள்வி முதலாயின் முத்தித் தோற்றத்திற்கு ஏது வாதல் கூறுதலின், கேள்வியான் உடம்பு முதலியவற்றிற்கு வேறுய ஆன்மா உண்டென்று உணர்ந்துழியும் ஐயம் நீங்குதல் உத்தியால் பலகாற்பயிற்ளாகிய சிந்தனையால் பெறற்பால தாகலின் சிந்தனையைப் பிறப்பிப்பதாகிய பதார்த்தங்களி னுண்மை தெரித்தலான் சுருதியன்றிச் சாத்திரமும் முத்தியைப் பயப்பிப்பதேயாம்.

சிந்தனை செய்தபின்னர்ச் சுருதியான் உபதேசிக்கப்படும் யோகவிதியால் தெளிதல் சிகழ்ந்துழி அதன் பின்னர் உடம்பு முதலியவற்றிற்கு வேறுய ஆன்மாவைப் புலப்படக்காணும். காணவே, உடம்பு முதலியவற்றை யான் என்னும் செருக்காகிய மயக்கவுணர்வு கெடும். கெடவே குற்றமின்மையின், முயற்சின்றும். ஆகவே, அறம் பாவங்கள் சிகழாமையின் பிறவி நீங்கும். பிறவி நீங்குழி, முன்னர்ச் செய்துகொண்ட அறம் பாவங்கள் அனுபவத்தான் நீங்கும். நீங்கவே, இறுதித் துன்பத்தின் அழிவுபாட்டை இலக்கணமாக உடைய வீடு பேறு உண்டாம்: வீடுபேற்றிற்கு ஏது னானமே. மயக்கவுணர்வு நீங்குதல் னான மாத்திரத்திரத்தால் தோன்றும்,

* திவப்பிரகாசம், 83.

1 “ஞானத்தால் வீடென்றே’ எனத்தேற்றேகாரத்தால் ஏனையே துக்கள் அதுவல்ல என விலக்குதலின்.

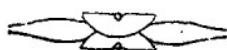
அற்றேல், 2 “சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கமென்று சங்கரணையடையும் - நன்மார்க்கம் நான்கு” என வீடுபேற்றிற்கு நான்கும் காரணம் என்றலின், ஞானம் கருமம் என்னும் இரண்டும் கூடியே வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாமால் எனின:- அற்றன்று; 3 “சண்டுச் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டி யல்லது மோக்கத்தைக் கொடா” என்றும், 4 “சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்” என்றும், 5 “கிரியையென மருவுமலை யாவும் ஞானங்கிடைத்தற்கு சிமித்தம்” என்றும் கரும மனைத்தும் ஞானத்திற்கு ஏதுவாகக் கூறுதலின், கருமமனைத்தும் ஞானம் வாயிலாக வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாவதல்லது நேரே காரணமன்று என்பதாம். ஆகவே, பதார்த்தவுணர்வானே வீடுபேருகிய மேலாம் உறுதிப்பயன் கிடைத்தல் பெற்றும்.

தருக்கசங்கிரகம்
தருக்கசங்கிரகதீபிகை என்னும் உரையுடன்
முற்றிற்று.

1, 2, 4 சித்தியார் சுபக்கம் 279, 270, 263.

3 சிவஞானபோதம் சூத்திரம் 8. அதிகாரம் 1.

5. சிவப்பிரகாசம் 10.

அருஞ்சொற் பொருள்கள்

—விடை—

அங்குரம் - முளை

அசம்பலம் - இலக்கியம் முழு
தினும் இன்மை
அசமவாயி, சமவாயி
அசித்தம் - பேறில்லது
அன்மை - சமீபம்
அதிவியாத்தி - இலக்கியம் அல்
லாததன் கண்ணுமிருப்பது
அந்துவயம் - உடம்பாடு
அந்துவய வியாத்தி
அந்துவயவெதிரேகி
அநுபலத்தி
அநுமிதி
அநுற்புதம் - அதன் இன்மை
அதைகாந்திகம் - பிறழ்வடை
யது

அப்புமுதலிய பதின்மூன்று
அபரத்துவம் - பின்மை
அபரம்
அபாவம் - இன்மை : நான்கு
வகைத்து . பிராகபாவம்.
பிரத்யும்சாபாவம், அத்தி
யந்தாபாவம். அந்தியோன்
வியாபாவம், (முன்னின்மை,
அழிவுபாட்டின்மை, என்று
மின்மை, ஓன் றி டென்
றின்மை)

அபிதேயம் - பெயரிட்டு வழங்
கற்பாலது
அரிசனம் - மஞ்சள்
அவ்வியாத்தி - இலக்கியத்தின்
ஏகதேசத்தின் இலக்கணம்
இல்லாமை
அனுமானம் - கருதலளவை
அனுமிதி - ஆராய்ச்சியால்
தோன்றும் ஞானம்
ஆகரம் - வடிவம்
ஆத்தன் - உரியோன் : உண்
மைப்பொருள் கூறுவேரன்

ஆராய்ச்சி

ஆலோகம் - தீபம்
இந்தனம் - வீறா
இந்தியமே காண்டலளவை
இரதம் - சுவை
இலிங்கபராமரிசம் - குறியா
ராய்ச்சி
உத்தேசம் - பெயர் மாத்திரை
யானே பொருளை . எடுத்
துரைத்தல்
உபநயம் - திருட்டாந்தத்தைச்
சார்த்திக்கூறல்
உபாதானம்- சமவாயிகாரணம்
உபாதி
உவமானம்
உவமிதி
உற்புதம் - காட்கியைப் பயப்ப
தொரு தருமவிசேடம்- புலப்
படுதல்
எதுப்போவி ஐவகைத்து
ஐவகை உதுய்புக்கள்
கதம்பழுகுள நியாயம் - ஒரே
காலத்தில் எல்லாப் பக்கமும்
மலரும் மொட்டு
கந்தம் - நாற்றம்
கருமம் ஐவகைத்து
கருமம் - தொழில்
காரணம் - இன்றி யமையாது
முன்னிற்பது
கிராணம் - நாசி
குணம் - பண்பு
குணம் இருபத்து நான் கு.
வகைத்து
குணில் - குறுந்தடி
குருத்துவம் - மேம்பாடு, கனம்,
தீண்மை
கேவலவெதிரேகி
கேவலாந்துவயி
சங்கை - எண்

சபக்கம் - துணிந்தபொருளுக்கு
இடம்
சம்பந்தம் அறுவகை
சம்பந்தம் - இயைபு
சமவாயம்-ஒற்றுமைச்சம்பந்தம்
சவ்வியபிசாரம்
கவிகற்பம் - விசேடணத்தோடு
தோன்றும் ஞானம்
சற்பிரதிபக்கம் - மறுதலையுடை
யது
சக்டா - கண்
சாமானியம் - பொதுமை
சிங்குவை - நா
சித்திரகவிங்கம் - சித்திரபடம்
ஷவர்ணம் - பொன்
சேம்மை - தூரம்
சையோகம் - கூட்டம்: வியாபி
யாமலிருப்பது
தருமம் - நன்மை
தன்பொருட்டனுமானம்
திரவத்துவம் - நெகிழ்ச்சி
திரவியம் - பொருள்
திரவியம் ஒன்பதுவகைத்து
துவக்கு - தோல்
நிகமனம் - முடிந்ததுமுடித்தல்:
உத்தி
நிமித்தம் - காரணம்
நியதம் - இன்றியமையாமை
நிரு வி க ந் ப ம் . விசேடண
மின்றித்தோன்றும் ஞானம்
பக்கம் - ஜயத்ருத் துணியும்
பொருளுக்கு இடம்
பரத்துவம் - முன்மை

பரார்த்தம் - சொடி சொடி
கோடியே
பரிசம் - ஊறு
பரினாமித்தல் - திரிதல்
பரிமாணம் - அளவு
பாதிதம் - மறுப்புடையது
பார்த்திவம் - பிருதிவியிள்கூறு
பிரதிஞ்ஞை - மேற்கோள்
பிரதியோகி - எதிர்மறை
பிரமேயம் - அ ள வ ய ர ஸ்
அளக்கற்பாலது
பிரமை - உண்மை அநுபவம்
பிற்பொருட்டனுமானம்
பீதம் - பொன்
பீனு - அணு
பீனுபாகவாதி - வைசேடிகர்
முடிந்தது முடித்தல்
வளிடளரும் - காற்றுவீசும்
வள்ளி - நெருப்பு
வரக் கியம் - தொடர்மொழி,
பதங்களின் கூட்டம்
விசேடம் - சிறப்பு
விபக்கம் - துணிந்தபொருளில்
லாவிடம்
விபாகம் - பிரிவு
வியாத்தி
வியாப்பியம் - அடங்குதல்
வியாபகம் - நிறைவு
விருத்தம் - மாறுகொள்வது
வீசிதரங்க நியாயம் - ஆணலை
பெண்ணலை
வெதிரேகம் - மறை
வெதிரேக வியாத்தி

அனுபந்தம்

திருக்கசங்கிரக சோதனம்

செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர்

ஐ. வே. ஸ்ரீ திருநாராயணயங்கார் அவர்கள்
[தொகுதி-31, பகுதி-11.]

...

2ம்-ஆம் பத்தி உரையில், ‘வேறுபடுத்தல்லினும்’ என்று இருப்பது ‘வேறுபடுதல்லினும்’ என்று இருக்கவேண்டும். என்கு முதனுவிலூள்ள வடமொழிப் பொருளும் இஃதே.

இதன் விளக்கம் வருமாறு :

பதார்த்தங்களை அறிவுறுக்குமிடத்துத் தனித்தனி இலக்கணம் கூறவேண்டுதலால் அவ்விலக்கணங்களும் இன்னபடியிருக்குமென அறிவுறுத்தவேண்டி, ‘இலக்கியத் தன்மையை வரைந்துகொள்வதனாலும் நியதமாய் ஒப்ப நிற்பது’ என்று அவற்றிற்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாக்கியப் பொருள் அரிதின் உணர்தற்பாலது என்பதுபற்றி இதனையொழித்து, ‘பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பதே’ இலக்கணமெனக்கொள்ளின் இழுக்கு என்னை என்ற சங்கை உண்டாயிற்று. அதாவது::

பிருதிலி முதலிய பொருள்களுக்கு நாற்றறுடைமை முதலியன இலக்கணமாகக்கொள்ளப்பட்டன. அவ்விலக்கணங்கள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் இலக்கியப்பொருள்களைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பனவாய் உள்ளன. இதனை, பிருதிலியில் உள்ள நாற்றறுடைமை அப்பிருதிலியை, மற்றைப் பொருள்களினின்றும் வேறுபடுப்பதாலும் இவ்வாறே மற்றுள்ள இலக்கணங்களும் அதன் அதன் இலக்கியத்தை பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தலானும் அறியலாம். ஆனிற்கு அலைதாடி உடைமையும் அவ் ஆவினை ஏருமை முதலியவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தலால் அதற்கு இலக்கணமாயிற்று. ஆகவே, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பது யாது, அதுவே அவ்விலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் எனக்கொள்ளின் படும் இழுக்கு என்னை? என்பது தடையுரையின் கருத்து.

இதற்கு விடை:: இலக்கியத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பதே இலக்கணம் எனக் கொள்ளின, முன் காட்டிய இலக்கணங்கள் அவ்வப்பொருள்களைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பதுபோல ஒவ்வொரு பொருளிலும் உள்ள பிறவற்றின் வேறுபாடும். அவ்வப் பொருளைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பதாய் இருத்தலால் அவ்வேறு பாட்டில் அதிவியாத் தியாம் என்பது கருத்து. அன்றியும் பதார்த்த சாமானியத் துக்கு அபிதேயத்தன்மை இலக்கணமாதலால் அதில் அவ்வியாப்தியுமாம். எங்ஙனமெனில், எல்லாப்பொருளும் பதார்த்த மாதலால் அவற்றிற்குப் பிறதாயுள்ளபொருளான்றும் இல்லாமையால் அவற்றைப் பிறவற்றினின்றும்வேறுபடுப்பதாகாது அபிதேயத்தன்மை, அதனுனே அவ்வியாத்தியாம் என்க.

...

இன்னும் அப்பத்தியரயுள்ளே, ‘அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு’ என்றிருப்பது ‘அதிவியாத்தியும் அவ்வியாத்தியும் நீக்குதற்கு’ என்றிருக்க வேண்டும். அதாவது, பிறவற்றினின்று வேறுபடுதலின் அதிவியாத்தியும் அபிதேயத்தன்மை முதலிய பதார்த்த வகைணங்களில் அவ்வியாத்தியுமாம் என்றபடி. இத்தவறு முதனுலாகிய வடமொழித் தீபிகையிலும் உள்ளது.

இன்னும் அப்பத்தியரயுள் ‘குணத்தோடு ஒருங்கு நிற்பதாய்’ என்றிருப்பது ‘குணத்தோடொருங்கு நிற்பதாய்’ என்றிருக்கவேண்டும். இது, ஒருங்கு நிற்பதாய அபரமான சாதி எனப் பெயரேச்ச அடுக்காய்ச் சாதிக்கு அடையாயுள்ளது.

9-ஆம் பத்தியின் உரையில், ‘அவயவ நாற்றம் புலப்படுதலின்’ என்றிருப்பது : அவயவ நாற்றம் புலப்படுதலின் எனின்’ என்று இருக்கவேண்டும். இங்கு எனின் என்றது ‘ஆண்டு நாற்றத் தோற்றம் பொருந்தாது என்றக அவயவ நாற்றம் புலப்படுதலின்’ என்பதை எதிருரையின்கொண்டு கூற்று என்பது குறித்து நின்றது, கொண்டு கூற்றுக் குறிப்பென்றபடி.

இதன் விளக்கம் வருமாறு :

‘நாற்றமுடைமை பிருதிவி இலக்கணமாயின்’ என்று தொடங்கி ‘அழிவுபடுங்குடத்தினும் அவ்வியாத்தி வருமால்’ எனின்’ என்னுமளவும், ஆசிரியனை நோக்கி மாணுக்கன் வினாவும் தடையுரையும் அவ்வுரைக்கு ஆசிரியன் உரைக்கும்

எதிரூரையின் கொண்டுகூற்றும் விரவிய மாணுக்கன் கூற்றி ஜிக்கொண்டு கூறிய ஆசிரியன் கூற்று. இதனுள் ‘நறுநாற்றப் பொருளும் தீநாற்றப் பொருளும் ஆகிய அவயவங்களை’ ல் ஆக்கப்படும் திரவியத்தின் ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறுபாட்டால் நாற்றமுண்டாகாமையின் அவ்வியாத்தக் குற்றம் தங்கும்’ என்பது மாணுக்கன் கூறிய தடையுரைப் பிரதிக்கிளை. இதன் மேல் ‘ஆண்டு நாற்றத்தோற்றும் பொருந்தாதென்னற்க’ என்றது ஆசிரியன் மாணுக்களை நோக்கி மறுத்துரைப்பதாக மாணுக்கன் கொண்டு கூறிக்கொண்டபடி ‘அவயவ நாற்றம் புலப்படுதலின்’ என்றது. அக்கொண்டு கூறிய கூற்றிற்கு ஆசிரியன் காட்டும் ஏதுவினையும் கொண்டு கூறியவாறு. இக் கொண்டு கூற்றின்மேல் இது கொண்டுகூற்று என்று அறி வழுத்தற்குரிய ‘எனின்’ என்னும் ஒரு சொல் இருக்க வேண்டும். அஃது இல்லாமையால் பொருள் விளங்காது மலைவு உண்டாகின்றது.

அதன்பின் ‘அவ்விரண்டன் கூட்டத்தானுகிய கலப்பு நாற்றமொன்றெனக் கோடல் பொருந்தாமையின்’ என்றிருப்பது ‘அவ்விரண்டன் கூட்டத்தானுகிய கலப்பு நாற்றமொன்று உண்டெனக்கோடல் பொருந்தாமையின்’ என்றிருக்கவேண்டும். இது மாணவன் கூற்றுய் அவ்வியாத்திக் குற்றம் தங்கும் என்பதைக்கொண்டு முடிவதாயிற்று. ‘இன்னும்’ என்றது மாணுக்கன் மற்றுமோர் அவ்வியாத்திக் குற்றம் காட்டத் தொடங்கியபடி காட்டியவாறு.

11-ஆம் பத்தியுரையுள் ‘ஒளிரும் வெம்மையும்’ என்றிருப்பது ‘ஒளிரும் வெண்மையும்’ என்றிருக்கவேண்டும். ‘அதன் வெம்மைப்பரிசமும்’ என்று வெம்மை சொல்லப்பட்டமையால், எஞ்சிய ஒளிரும் வெண்மை புலப்படாமையே உடன் கூறுத்தருவது.

37-ஆம் பத்தியுரையுள், ‘குடத்தின்கட் குடசம்பந்தம் உண்மையான்’ என்று இருப்பது ‘குடத்தன்மையின்கட் குடசம்பந்தமுண்மையான்’ என்றிருக்கவேண்டும். இங்கு விசேடன விசேடியங்களுக்குள்ள சம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது. விசேடையும் குடம்! விசேடியம் குடத்தன்மை. இவற்றிற் குள்ள சம்பந்தம் சமவாயசம்பத்தம். அது குடத்தைப்பற்றியும் குடத்தன்மையைப்பற்றியும் நிற்குமாதலால் குடத்தன்மையின் கட்குடசம்பந்த முள்ளதாயிற்று இங்கு சம்பந்தம் என்றது குடத்துக்கும் குடத்தன்மைக்கும் உள்ள சமவாயசம்பந்தத்தை,

44-ம் பத்தியில் ‘கண்ணேடு சையுத்தமான குடத்தில் உருவம் சமவாயமாதலான்’ என்றிருக்கிறது. குடத்தில் உருவம் சமவாயமன்று; சமவேதம். உருவந்துக்கும் குடத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தம் சமவாய சம்பந்தம். அது, குடத்தின் கண்ணும் குடவுருவத்தின் கண்ணும் ஒருங்குள்ளது. ஆதலால் ‘கண்ணேடு சையுத்தமான குடத்தில் உருவந்துக்குச் சமவாய முன்மையால்’ எனத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

66-ஆம் பத்தியிரையுள் உபாதிவகையின் இரண்டாவதற்கு உதாரணம் காட்டுமிடத்து, ‘வாயு காட்சிபொருள் அளவையான எக்கற்பாலதாகவின்’ என்று காட்டப்படிருக்கிறது. இது மூத்துறையிலுள்ளபடி மொழிபெயர்க்கப் பட்டதாயினும், அவ்விரண்டாவது உபாதிக்கே உரிய சிறந்த உதாரணமாகாது, சபக்க விபக்கங்கள் இரண்டிலும் உள்ளதாய்ப் பொதுவனந காந்திகமாய் இருத்தலால் பொறுத்தமின்று என்று தோன்றுகின்றது. ஆதலால், ‘அளவையான எக்கற்பாலதாகவின்’ என்பதை யொழித்து ‘காட்சிப்பரிசத்துக்குப் பற்றுக்கோடாக ஈன்’ என்றிருப்பிற் பொருந்தும்.

மேற்கண்ட உபாதி உதாரணவினாக்கம் வருமாறு:- வாயு காட்சிப்பொருள், காட்சிப்பரிசத்துக்குப் பற்றுக்கோடாயுள்ளதோ அது அது காட்சிப்பொருளாயுள்ளது பிருதிவி முதலியனபோல்; என அனுமான வாக்கியம் செல்லா நிற்க, இங்கு உற்பூதவுருவம் உபாதியாயிற்று. எங்ஙனம் எனில், அவ்வற்பூதவுருவம் பக்கதருமத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் துணிபொருளில் வியாபித்து ஏதுவில் வியாபியாதிருத்தலான் எனக.

இங்கு, பக்கப்பொருள் வாயு, அதன்கண் உள்ள தருமம் புறப்பொருளாதல், அதனால் வரைந்துகொள்ளப்படும் துணிபொருளாகிய காட்சிப்பொருள்கள் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்கள். அவற்றில் வியாபித்திருப்பது உற்பூத உருவம். அது இங்கு ஏதுவாயுள்ள காட்சிப் பரிசத்துக்குப் பற்றுக்கோடாந் தன்மையோடு கூடிய வாயுவில் இல்லாமையால் ஏதுவில் வியாபியாத தாயிற்று. ஆகவே ஏதுவின் வியாபகமான சாத்தியத்தில் வியாபித்திருப்பதோன்று. சாத்தியத்தின் வியாபபியமான ஏதுவிலும் வியாபித்திருக்க வேண்டியது நியாயமாயிருக்கவும், அவ்வாறு வியாபியாது இருப்பதால் அந்தியமம் தவறுதல் பற்றி அவ்வுபாதியுடைய ஏது பிறழ்ச்சியுடையதாய் வியாத்தியுணர்வுக்குத் தடையாமிருத்தலால் ஏதுப்போலாயிற்று.

இன்னும் அவ்வுரையுள் நான்காவது உபாதிக்கு ‘முன்ன பாவம் நாசமுடைத்து அளவையரன் அளக்கற்பாலதாகவின்’ என்று உதாரணம் காட்டியிருப்பதும் முன் காட்டியபடியே பொதுவநெராந்திகமாதலால், எடுத்துக்கொண்ட ஏதுப் போலிக்குச் சிறந்த உதாரணமாகமாட்டாது. இங்கு ‘முன்ன பாவம் நாசமுடைத்தன்று உண்டாகற்பாலதன்றுகளின்’ என் றிருக்கவேண்டும். இதன்கண் யாதானுமொரு தருமத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட துணிபொருளில் வியாபித்து ஏதுவில் வியாபியாத பாவத்தன்மை உபாதியாயிற்று. எங்ஙன மெனில். இங்கு யாதானுமொரு தனமையாவகு நித்தியத் தன்மை; (நித்தியத்தன்மையாவது தோற்றுக்கேடுகளில்லாமை. இது ஆன்மா முதலியவற்றிலுள்ளது; அதனால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட துணிபொருள் நாசமின்மை. (நாசமின்மை யாவது அழிவின்றி இருத்தல். இது தோற்றுமுடைத்தாகிய அழிவுபாட்ட பாவத்திலுமிருள்ளது. இவை தம்முள் வேறுபாடு) அத்ல் யாது யாது நித்தியத்தன்மையால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட நாசமின்மை உடையதோ அது அது பாவத்தன்மை உடையது; பரமானு முதலியனபோல எனத் துணிபொருளாகிய நாசமின்மையின் வியாபித்து, ஏதுவாகிய உண்டாகற்பாலதாந்தன்மை உடைய அழிவுபாட்ட பாவத்தில் பாவத் தன்மை வியாபியாமல் அது உபாதியாயிற்று

97-ஆம் பத்தியுள், ‘காரியத் தோற்றத்தின் பின்னுள்ளது’ என்றிருப்பது ‘காரியக்கேட்டின் பின்னுள்ளது’ என்றிருக்கவேண்டும். அல்லாக்கால் காரியமும் காரியத் தோற்றத்தின் பின்னிருக்குமாதலால் அதில் அதிலியாத்தியாகும்.

குருவே சிவமெனக் கூறினான் நஞ்சி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் சிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

— திருமந்திரம்.